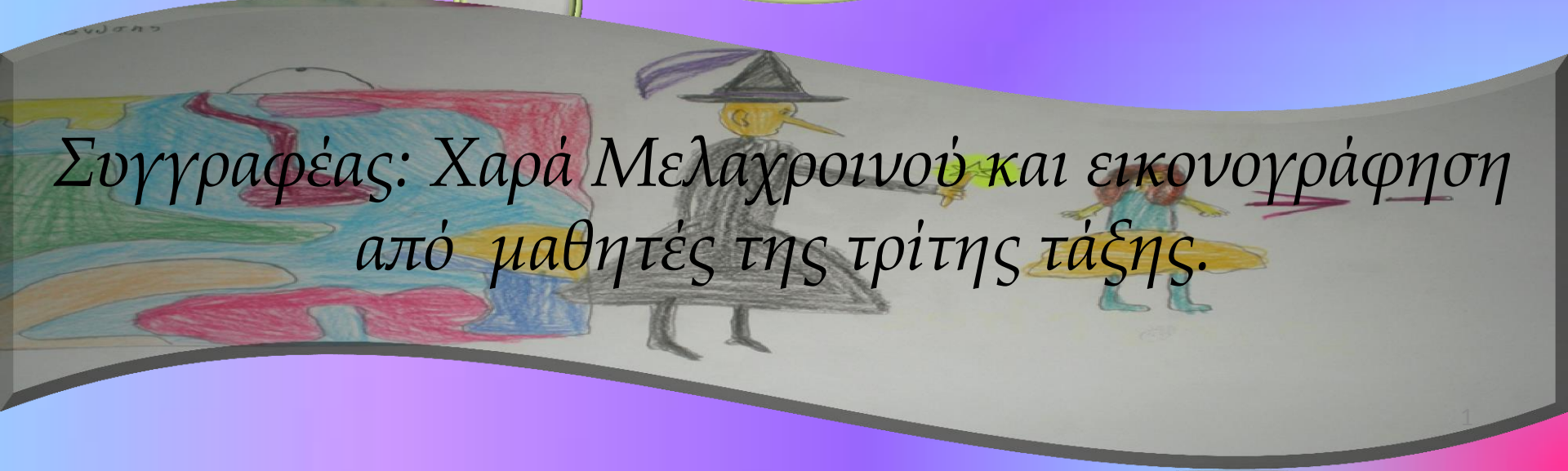

Ο Χάρτης που σε ταξιδεύει...

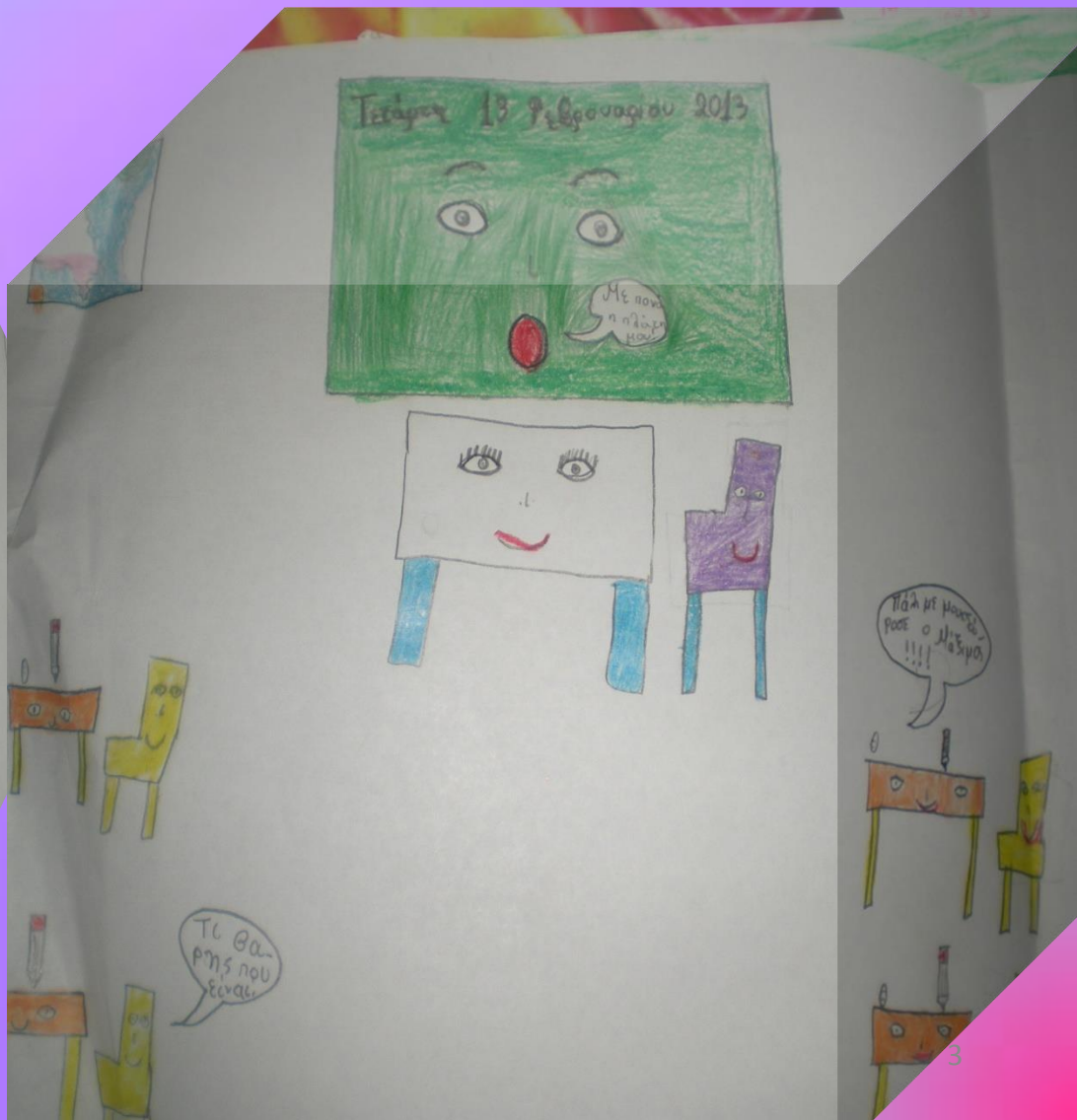

Συγγραφέας: Χαρά Μελαχροινού και εικονογράφηση
από μαθητές της τρίτης τάξης.

Ονοματεπώνυμο:Χαρίκλεια
Μελαχροινού
Δ/νση:Ροδίστρας 11 Θέα Πάτρας
Τ.Κ 26500
ΚΙΝ:6936523004

Αλήθεια πιστεύετε στα παραμύθια;

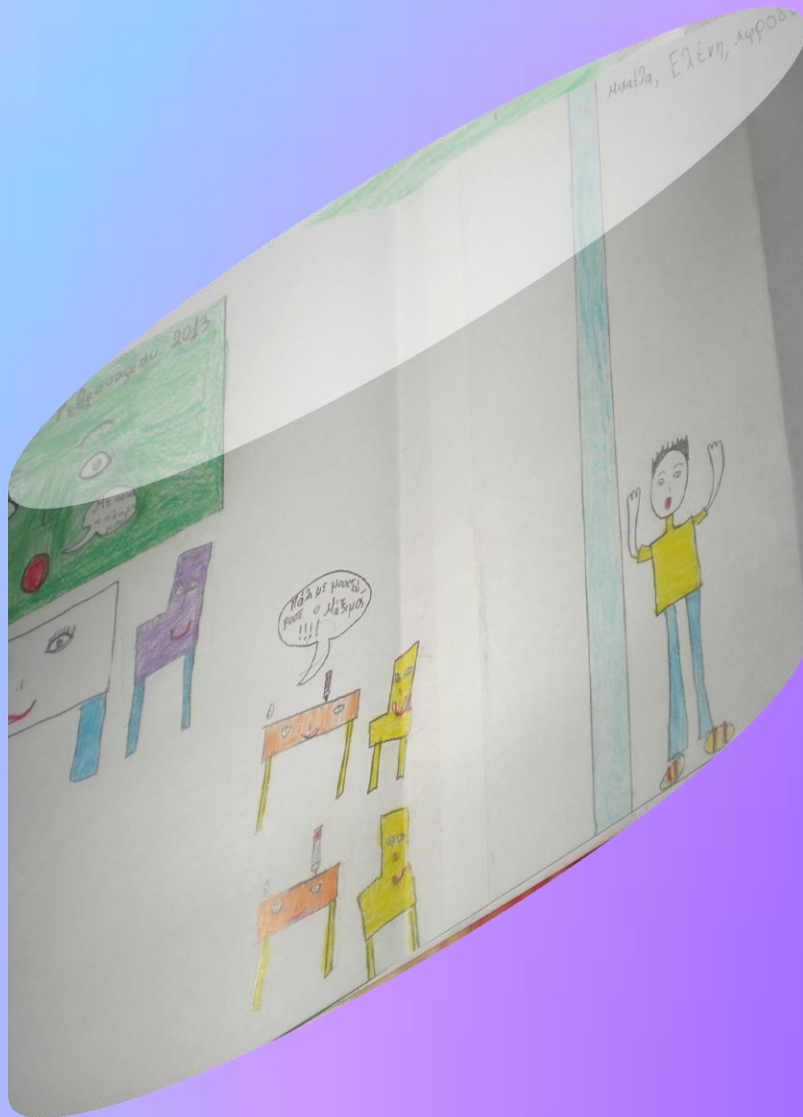
Αν δεν πιστεύετε πραγματικά κλείστε τ'αυτιά σας. Αν όμως ναι, κλείστε τα μάτια σας και ταξιδέψτε στη μαγεία μας.....διότι στην Τρίτη τάξη του δημοτικού Σαραβαλίου υπάρχει ένα μυστικό που το γνωρίζουμε μόνο εμείς οι μαθητές του! Ένα μυστικό που ζωντανεύει κάθε φορά που χτυπάει το κουδούνι του σχολείου μας.....

Πάει με μαρτί,
ποσε ο μάξιμος
!!!!

Τι θα
ρης που
είναι.

Τότε λοιπόν είναι η στιγμή που βγαίνουμε αμέριμνοι έξω για διάλειμμα. Ακριβώς τότε ολάκερη η τάξη μας ζωντανεύει. Σας τρομάζει αυτή η ιδέα; Πού να ξέρατε εμείς τι πάθαμε όταν το ανακαλύψαμε για πρώτη φορά.....

Μια βροχερή μέρα, νομίζω Τετάρτη σα θυμάμαι καλά ,κατά τις 9.40, ήχησε επιτέλους ο απελευθερωτικός ήχος του κουδουνιού μας .Όλοι τρέξαμε χαρούμενοι έξω για παιχνίδι και ξεκούραση.

Ένα παιδί όμως της τάξης μας ο Χρήστος Τσάμης έμεινε πιο πίσω γιατί ξέχασε το φαγητό του .Έσπευσε λοιπόν αμέριμνος να μπει στην αίθουσα και πλησιάζοντας στην πόρτα άκουσε μία δυνάτη κραυγή να βγαίνει από μέσα.Κοντοστάθηκε και αυθόρμητα δίχως να το πολυσκεφτεί κρυφοκοίταξε από την κλειδαρότρυπα.Και τι να δει!Ακόμα και οι λέξεις δεν φτάνουν για να περιγράψουν αυτό το απίστευτο θέαμα!!! ♥♥♥

Το θέαμα ήταν πρωτόγνωρο: Η κιμωλία όρθια παραπονιόταν γιατί κάθε μέρα γινόταν όλο και πιο κοντή από τις προσθέσεις και τις αφαιρέσεις. Η καρέκλα φώναζε στο θρανίο : <<Ωχ τι βαρὺ παιδί κι' αυτό !>>. Ο Πίνακας φώναζε πως τον τρώει η πλάτη του εξαιτίας του άγαρμπου σφουγγαριού . Το σφουγγάρι δε , δικαιολογούταν πως δεν μπορούσε να αναπνεύσει από τη σκόνη της ψιλομύτας κιμωλίας!

Και τα παράπονα δεν τελείωναν....

<<Με βρώμισε πάλι με τις μουτζούρες του !>> έλεγε το θρανίο.

<<Εγώ πήρα φωτιά από τη τριβή των γραμμάτων!!>> θρηνούσε το μολύβι.

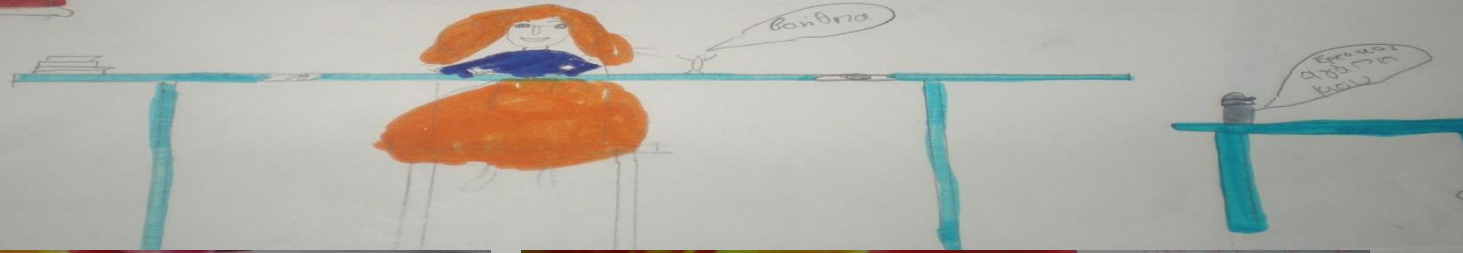
<<Όλο με χτυπάει αυτή η δασκάλα, θα την καταγγείλω για ξυλοδαρμό>> έκλαιγε η έδρα η καημένη!

Το σελοτέιλ φώναζε εκνευρισμένο κι αυτό πως ο Διονύσης το είχε εξαντλήσει όλο με τις κατασκευές του. <<μ'έχει αποτελειώσει !>> έλεγε και ξανάλεγε.

Το Χαρτί ήταν το πιο αξιολύπητο απ'όλα <<Όλο στα σκουπίδια με πετάνε πώς θα 'θελα να γίνω κι εγώ ένα αξιόλογο βιβλίο...>> Ονειρευόταν κοιτώντας ψηλά.

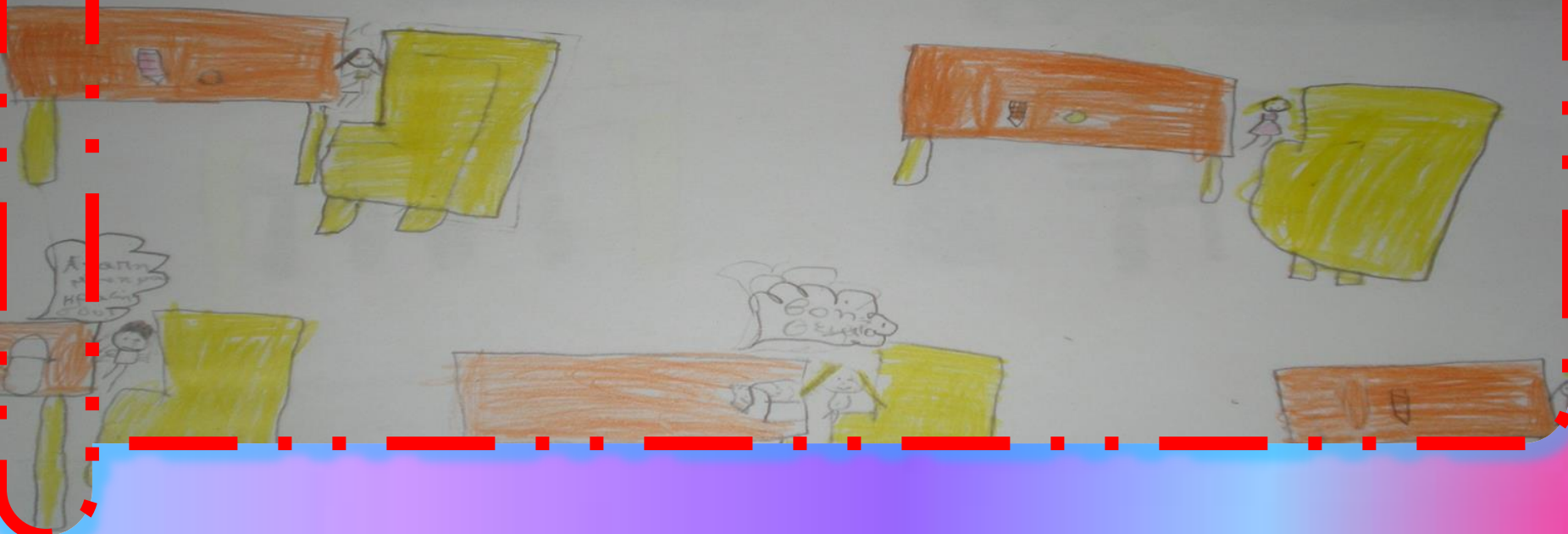
Ο Χάρτης ο αργηγός της τάξης και ο πιο σοφός απ'όλα τα αντικείμενα προσπαθούσε να επαναφέρει την ησυχία: <<Α ΠΑ ΠΑ ! ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΝΑ ΧΑΖΟΛΟΓΑΤΕ ΚΑΙ ΚΑΝΤΕ ΗΣΥΧΙΑ ΘΑ ΜΑΣ ΠΑΡΟΥΝ ΕΙΔΗΣΗ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ! >> Τσίριζε μάταια όμως... Ο Χρήστος αποσβολωμένος με τη μασέλα κάτω, κοίταζε κοκαλωμένος. Τι και αν η πόρτα προσπαθούσε ανεβοκατεβάζοντας τα χερούλια της να τους κάνει νόημα πως κάποιος τους έβλεπε, από τη φασαρία και το τσακωμό είχαν όλοι απορροφηθεί.....

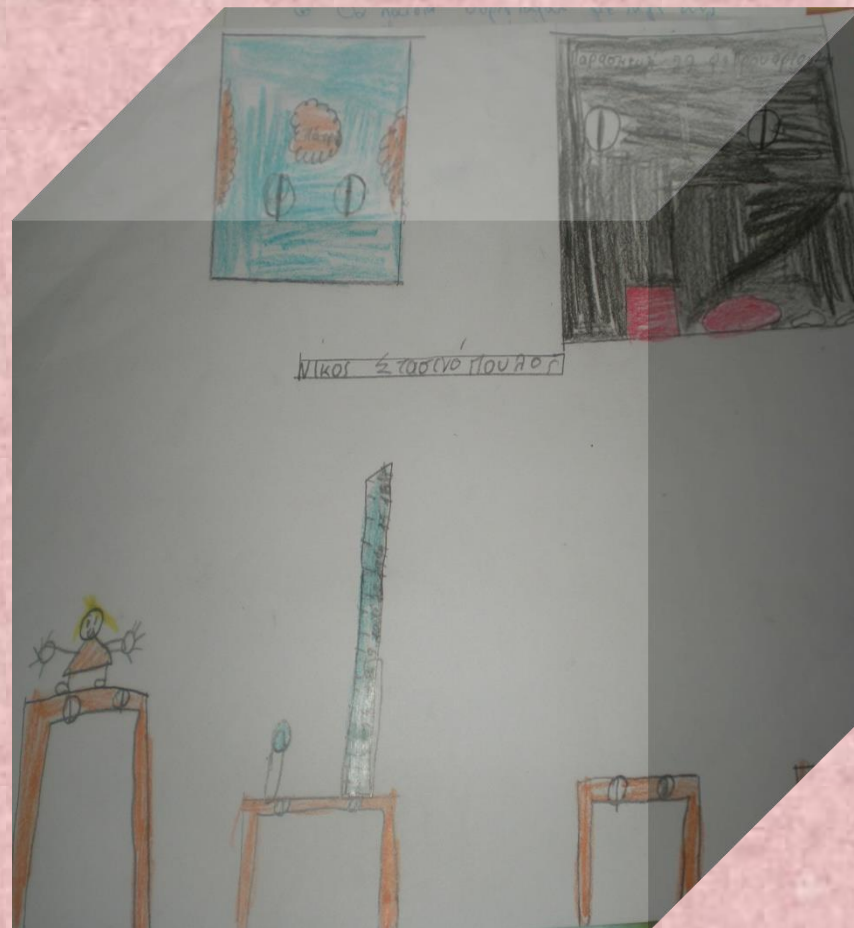
Δωδύκας

Παζερία

Εργασία
Παζερία

Ο δόλιος ο Χρήστος προσπάθησε να συνέλθει τοιμπώντας τα χέρια του για να βεβαιωθεί πως δεν ονειρευόταν. Έπειτα κατέβηκε βιαστικά τις σκάλες για να ειδοποιήσει και τους υπόλοιπους συμμαθητές του. Όταν όμως τους είπε όλα όσα είχε βιώσει, εκείνοι έβαλαν περιπαιχτικά τα γέλια και τον κατηγόρησαν ως ψεύτη. <<Τρέξτε σας λέω η τάξη μας είναι ζωντανή>> ούρλιαζε επίμονα εκείνος. Ο Νικόλας ο κολλητός του τού είπε <<λες και ψευματάκια; Μεσημέριασε και συ ακόμα κοιμάσαι;>> και τα γέλια ξαναφούντωσαν. Τι και αν παλευε να τους πείσει, εκείνοι ήταν ανένδοτοι <<είσαι ψεύτης και ονειροπόλος>> του έλεγαν κοροϊδευτικά.

Κάποια στιγμή πείστηκαν να ανέβουν στη τάξη και να δουν με τα μάτια τους τι συνέβη.

Όταν όμως επέστρεψαν τα αντικείμενα είχαν πάει στις αρχικές τους θέσεις αμίλητα και παγωμένα σαν πραγματικά άψυχα όντα. Τα χαχανιτά έδιναν και έπαιρναν. Μέχρι και στην κυρία Χαρά μετέφεραν το “αστείο” γεγονός. Και το μάθημα συνεχίστηκε όπως συνήθως με τη καθιερωμένη ρουτίνα της διόρθωσης των τετραδίων γραφής από την κυρία.

Ώσπου ξάφνου Ο Χρήστος δικαιώθηκε..... Και αυτό διότι η Ροζούλα ο στυλός της δασκάλας δεν άντεξε άλλο και πετάχτηκε από το χέρι της φωνάζοντας <<Και και καίγομαι πήραν φωτιά τα ρουθούνια της μυτούλας μου βοήθεια!!!>>. Ο Παγουρίνο Φεραρίστας τότε δεν άντεξε τον πόνο της καλής του και τις κραυγές της για βοήθεια και έτσι πηδώντας ψηλά έτρεξε να δροσίσει την αγαπημένη του. Βλέπετε ήταν και ημέρα τέτοια καθώς του

Αγίου Βαλεντίνου όλα τα αντικείμενα εκδηλώνουν την αγάπη τους στα πρόσωπα που επιθυμούν. Τι να κάνεις όμως οι συνθήκες δεν ήταν και οι πιο κατάλληλες....

αφού τα αντικείμενα υποτίθεται ότι δεν έχουν ψυχή ούτε καρδιά.....

Έτσι μια ξαφνική σιγή απλώθηκε σε όλη την αίθουσα (κάτι πραγματικά πρωτοφανές) και όλοι κοίταζαν έκπληκτοι και τρομαγμένοι τα μαγεμένα αντικείμενα να μιλούν.....

<<Ορίστε τώρα τι καταλάβατε ανόητοι;>> ούρλιαξε σκαστός από τα νεύρα του ο Χάρτης .<<Μας κατάλαβαν τα παιδιά .Αλίμονο σε όλους μας τώρα.Μόλις το μάθει η ακατανόμαστη χαθήκαμε για πάντα όλοι ανεξαιρέτως !>>πρόσθεσε με βαθιά απογοήτευση!

Μόνο ο Χρήστος βρήκε το κουράγιο να ψελλίσει:<<Είδατε που σας τά'λεγα; Και σεις με λέγατε ψεύτη και ονειροπόλο .Ορίστε τώρα με πιστεύετε;>>

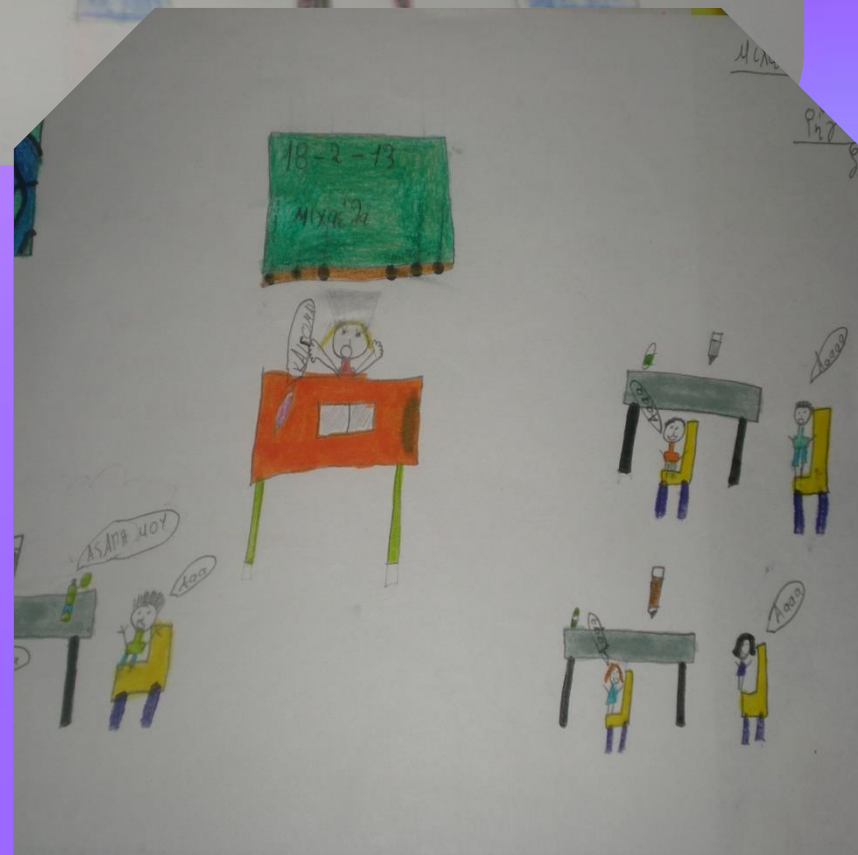
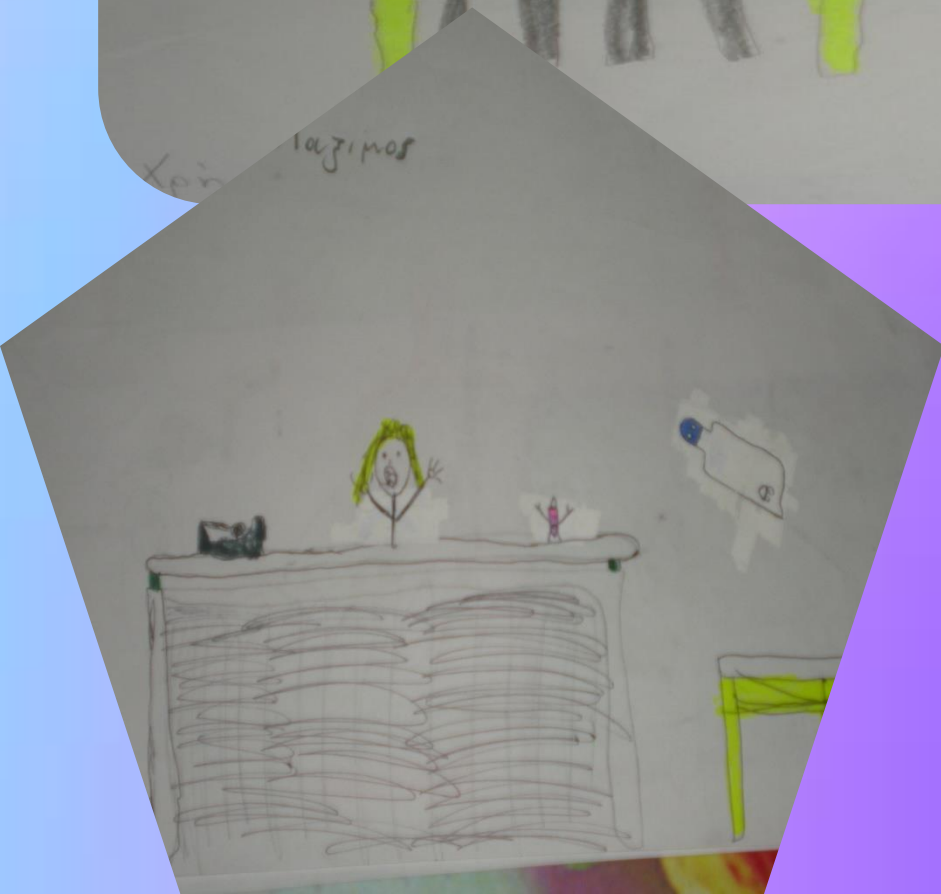
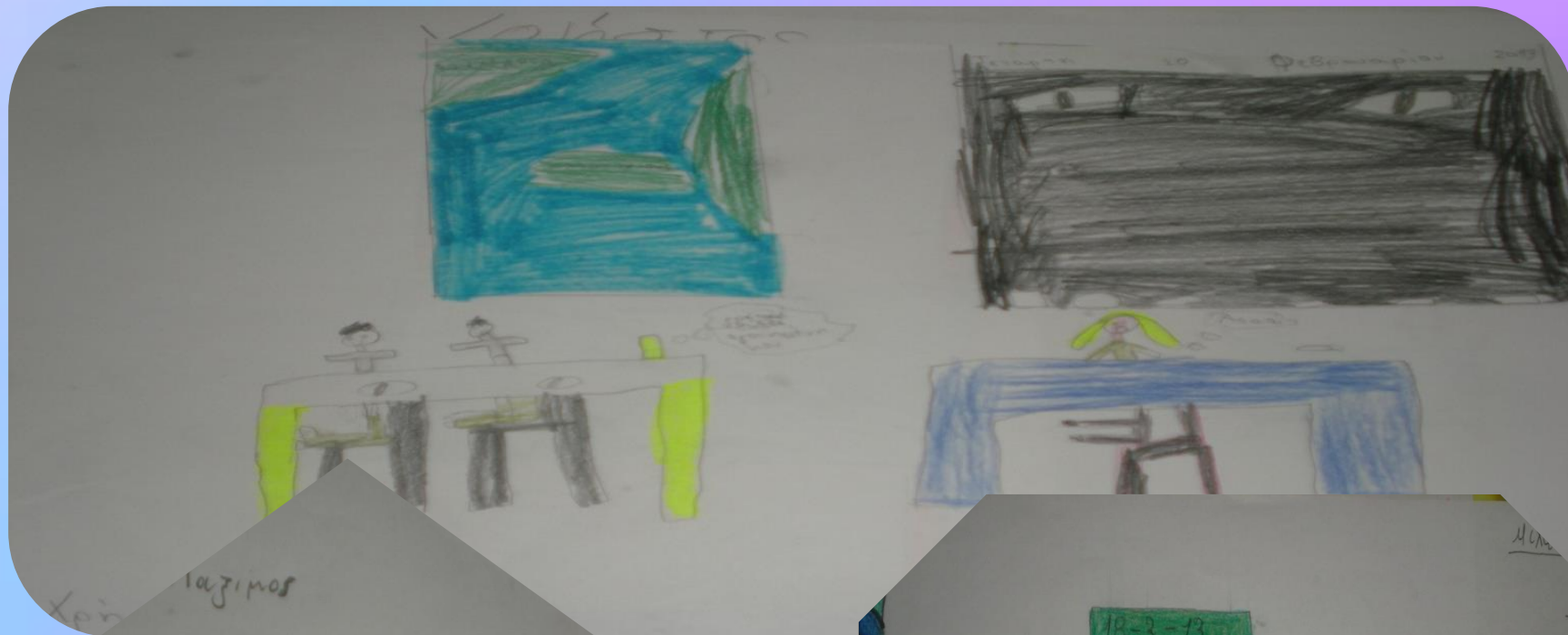
ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

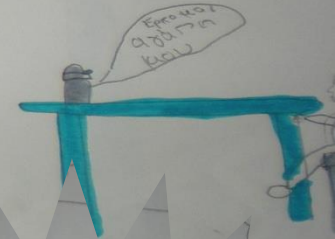
... και να σου πω ότι σου έχω κάνει...
○ Αφού σου έχω κάνει τον ελάνο σου...
... να σου πω ότι σου έχω κάνει...

Βασίλειος
Καρεντζής

Διευκρίνεις

Ορεστυς

140774

Ερωμα 900774 1407

Και ενώ το παγουρίνο συνέχιζε την ερωτική εξομολόγηση στην αγαπημένη του Ροζουλίνα, Πετάγεται ο Χάρακας, που τον έλεγαν Αριθμηταρά-Ζαμπίδη, και δήλωσε μεγαλόφωνα και θυμωμένα: <<Φεραρίστα φύγε από το κορίτσι μου νεροτενεκέ μη στην μπουμπουνίσω, ξέρω χαρακαράτε εεε;>>

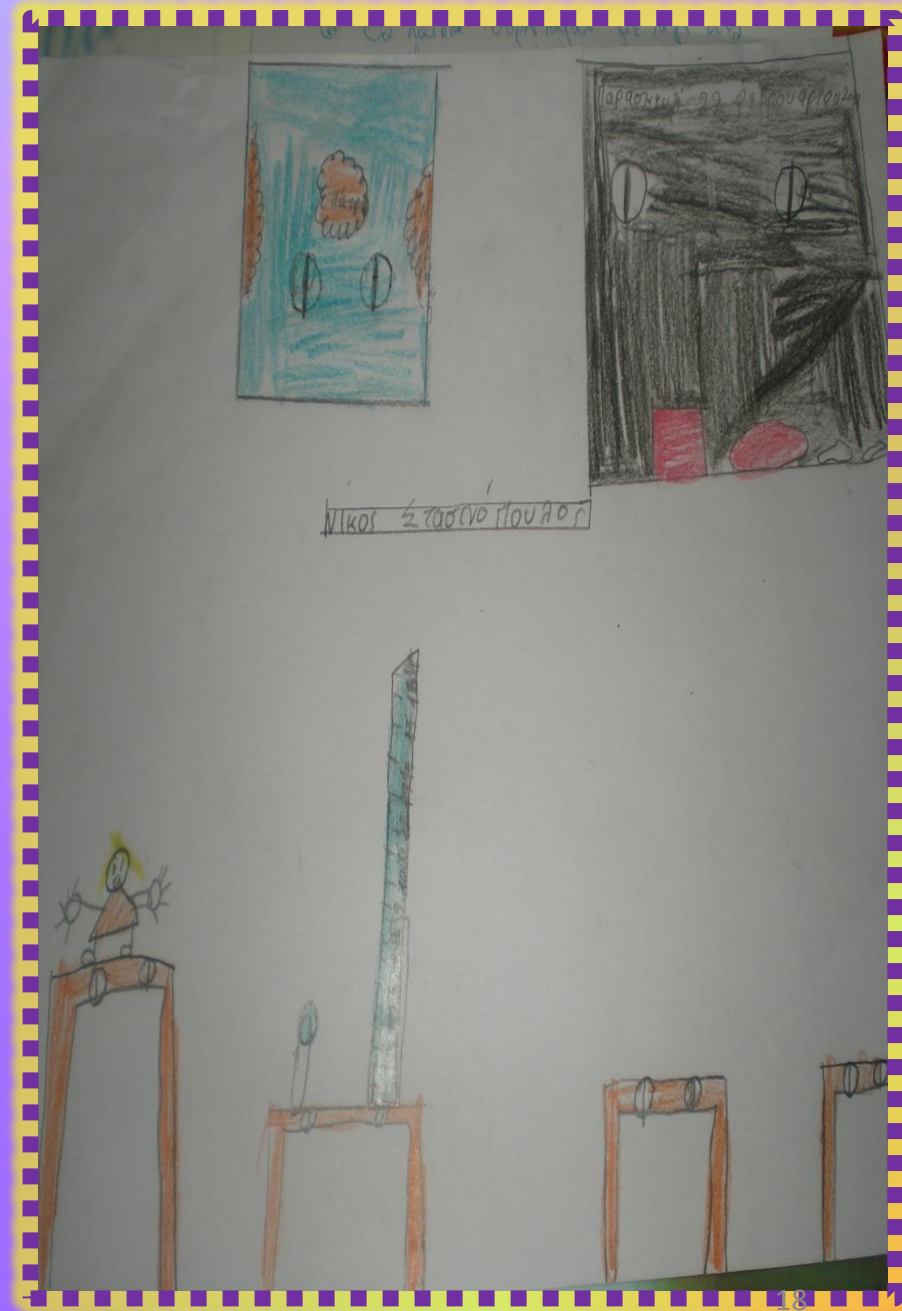
<Ποιον είπες νεροτενεκέ βρε χαρακομούρη Χάρακα άμα σε πιάσω θα δεις τα νούμερά σου ανάποδα>> του ανταπάντησε εκείνος θυμωμένα.

- Και το γλέντι άναψε για τα καλά....Με τη δασκάλα κόκαλο και τα παιδιά άφωνα να μουρμουράνε πως δε θα ξαναπιάσουν μολόβι στα χέρια τους ούτε παγουρίνο στο στόμα τους. Ταυτόχρονα κάποιοι μαθητές έλεγαν συγχρονισμένα <<καυγάς, καυγάς>> ενώ η κασετίνα του Μάξιμου ανοιγόκλεινε με νόημα το φερμουάρ της αναστατωμένη με το σκηνικό. <<Ας βγούμε έξω να ρίξουμε λίγο νερό στο πρόσωπό μας βρε παιδιά!>>. Κατάφερε να σιγοψιθυρίσει η δασκάλα του Γ2.

Και έτσι και έκαναν. Όλοι μαζί σε άσκηση σεισμού κατέβηκαν προσεχτικά τις σκάλες έντρομοι με το απίστευτο γεγονός και προχώρησαν στις βρύσες του σχολείου για να μουσκέψουν τα πρόσωπά τους μπας και ξεπλύνουν και τον φόβο τους μαζί.

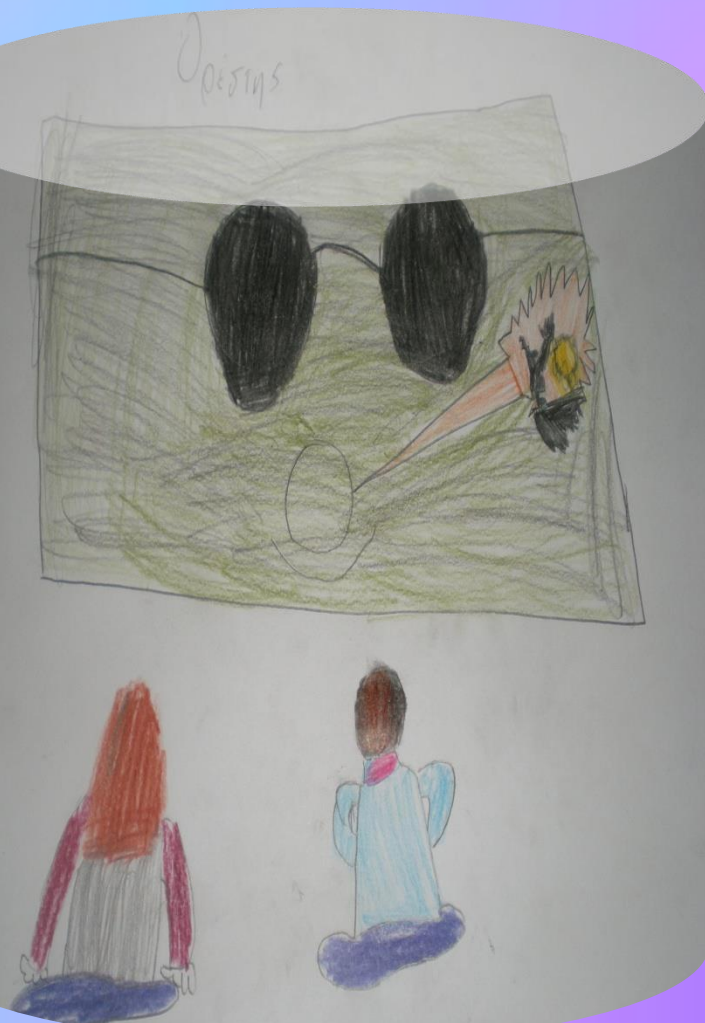
Όντως το νερό βοήθησε κάπως...

Τα παιδιά ξεθάρρεψαν και η κα Χαρά το ίδιο. Ανέβηκαν λοιπόν αποφασισμένα τις σκάλες και ήταν έτοιμοι να ζητήσουν το λόγο από τα αντικείμενα. Έτσι κι έγινε. Μόλις μπήκαν στην αίθουσα απαίτησαν από όλα τα πράγματα να τους πουν την αλήθεια για τη ζωή τους. Τότε εκείνα παραμέρισαν τις μεταξύ τους διαμάχες και με παράπονο αρχισαν να εξιστορούν:

<<Ξέρετε δεν είμασταν από την αρχή αντικείμενα>> είπε ο πίνακας θλιμμένα <<Αντίθετα στην αρχή της χρονιάς είμασταν και μεις παιδιά σε ένα μακρινό νησί του Χάρτη, όμως μια μέρα η μάγισσα που ερχόταν στα μέρη μας μάς θύμωσε και μας μεταμόρφωσε σε αντικείμενα παγιδεύοντάς μας στο σχολείο >>.

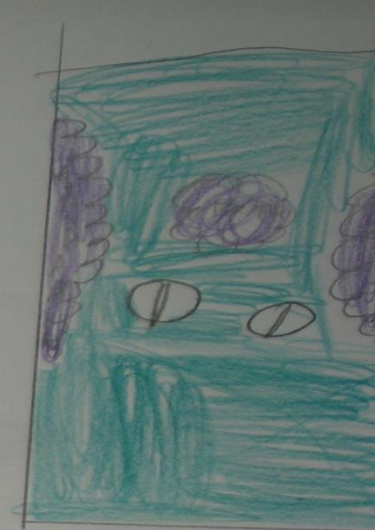
➡ *Διηγέθηκαν τη διαδικασία της μεταμόρφωσής τους*

Τα αντικείμενα συνέχισαν λέγοντας πως αυτή η μάγισσα τους φοβέρισε πως θα τους άφηνε για πάντα σε αυτή τη μορφή αν αποκάλυπταν το μυστικό τους στα παιδιά. Και πως ο χάρτης -πόλη εισόδου θα εξαφανιζόταν εάν γινόταν αυτό, έτσι το νησί τους θα χανόταν μια για πάντα.....

Επιπλέον τα ίδια τα παιδιά του Γ2 θα μεταμορφώνονταν και αυτά σε πράγματα αν τα μάθαιναν όλα αυτά... Η τρομερή μάγισσα που τα προκάλεσε όλα δεν ήταν άλλη από τη Στριγγλιζέλα κάτοικο της χώρας της Μισηρίας.

Παιδιά και αντικείμενα βρίσκονταν σε μεγάλο κίνδυνο και βέβαια μαζί και η δασκάλα τους η κα Χαρά.Κανείς δε θα βρισκε το δρόμο του γυρισμού.Ο Χάρτης τους ενημέρωσε πως η Στριγγλιζέλα τους παρακολουθούσε από το μαγικό της πίνακα και παραμόνευε πότε θα αποτύχουν για να λάβει δράση.Η τιμωρία τους θα ήταν πολύ μεγάλη ...

Ο Αυτιάγγουρας κρυφακούει

Έτσι λοιπόν αποφάσισαν να διατηρήσουν κρυφή τη μαγική τους τάξη. Για κακή τους τύχη όμως την ώρα που συμφωνούσαν, πετάχτηκε μονομιάς ο κάδος (αυτή –κατάσκοπος της μάγισσας) και έσπευσε να της τα μαρτυρήσει όλα. Ο Αντιάγγουρας όπως τον έλεγαν (για ευνόητους λόγους αφού τα αυτιά του ήταν σαν το γνωστό ζαρζαβατικό) άρχισε να τρέχει προς την πύλη εισόδου της μαγικής Μισηρίας. Καλλάζοντας λοιπόν προς τον Χάρτη από κάδος επανήλθε στη φυσική του μορφή δηλαδή σε ίγκορ και λέγοντας κάτι μαγικά ξόρκια έφτασε μπροστά στον Χάρτη

Χρόστος
σκύδρας

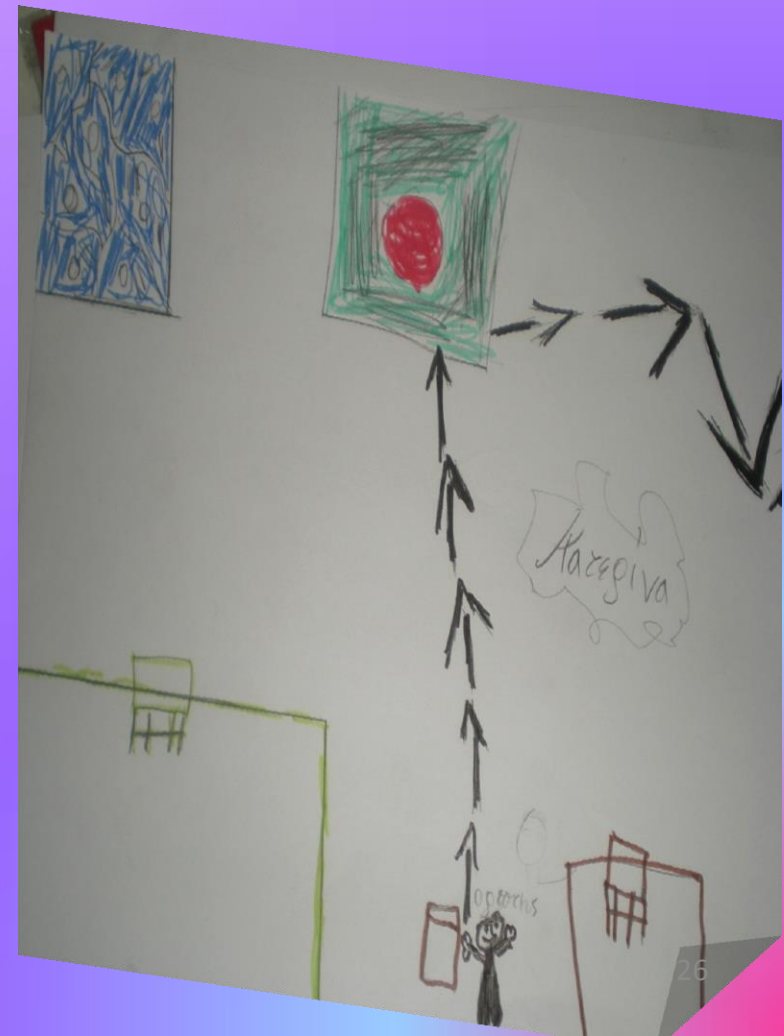
Η μάγισσα Στριγγλιζέλα

Χρόστος
σκύδρας

Όλοι ταραχτήκαν, μοναχά ο Ορέστης διατήρησε την ψυχραιμία του και έτρεξε να πιάσει τον κατάσκοπο. Μα ενώ τον είχε αρπάξει από το πόδι ο Αυτιάγγουρας τράβηξε τον Ορέστη μαζί του μέσα στην πόλη του χάρτη και χάθηκαν και οι δυο τους μαγικά μέσα του. Έπειτα η πόλη έκλεισε και κανείς δεν μπορούσε να βοηθήσει τον Ορέστη....σαν ρουφήχτρα τον είχε καταπιεί για πάντα...

Η πόλη λοιπόν της Μισηρίας υποδέχτηκε ακόμη έναν κάτοικο το μικρό μας Ορέστη. Η κα Χάρά κυριεύτηκε από πανικό σκεπτόμενη την εξήγηση που έπρεπε να δώσει στους γονείς του. Πάση θυσία λοιπόν έπρεπε να βρουν τον Ορέστη. Η μικρή Αλεξία με την Ελένη παρατήρησαν πως ο Ίγκορ καθώς άνοιγε η Πύλη μουρμούριζε κάποια μαγικά λόγια. Αυτό είναι, πετάχτηκε ο Νικόλας (γνώστος για την εξυπνάδα του) <<θα επαναλάβουμε και μεις το μαγικό ξόρκι και η πύλη θα ανοίξει>>

Η Αφροδίτη και η Ελένη που είχαν δυνατή μνήμη άρχισαν να λένε το ξόρκι ενώ ο Χρήστος που έκανε τέλεια γράμματα το έγραφε στον πίνακα. Η Κατερίνα τότε άρχισε να το διαβάζει μαζί με την αδερφή της τη Βασιλική φωναχτά: χαρτοπύλη πύλη πύλη άνοιξε καλή μου φίλη μα την θύρα μην ανοίξεις αν τα λόγια δεν γυρίσεις.Μιση Μιση Μισηρία ας αρχίσει η ιστορία!

Αφού επανέλαβαν όλοι μαζί τα λόγια περίμεναν να ξανανοίξει η πύλη του χάρτη .Μάταια όμως δεν γινόταν τίποτα! μια απελπισία γέμισε τα βλέμματα όλων...Ο πολυμήχανος Διονύσης τότε σκέφτηκε πως έπρεπε να προσέξουν τα λόγια του Αυτιάγγουρα περισσότερο και έτσι θα έβρισκαν την λύση στο γρίφο του ξορκιού.Και τότε ο εφευρετικός Μάξιμος πέταξε την ιδέα:<<ας πούμε όλοι μαζί τα λόγια ανάποδα, όπως όταν διαβάζουμε τον κύριο ανάποδο με την Κα Χαρά στην αναγνώση>>.Όλοι αρχικά γέλασαν αλλά μετά το ξανασκέφτηκαν και είδαν πως είχε δίκιο....

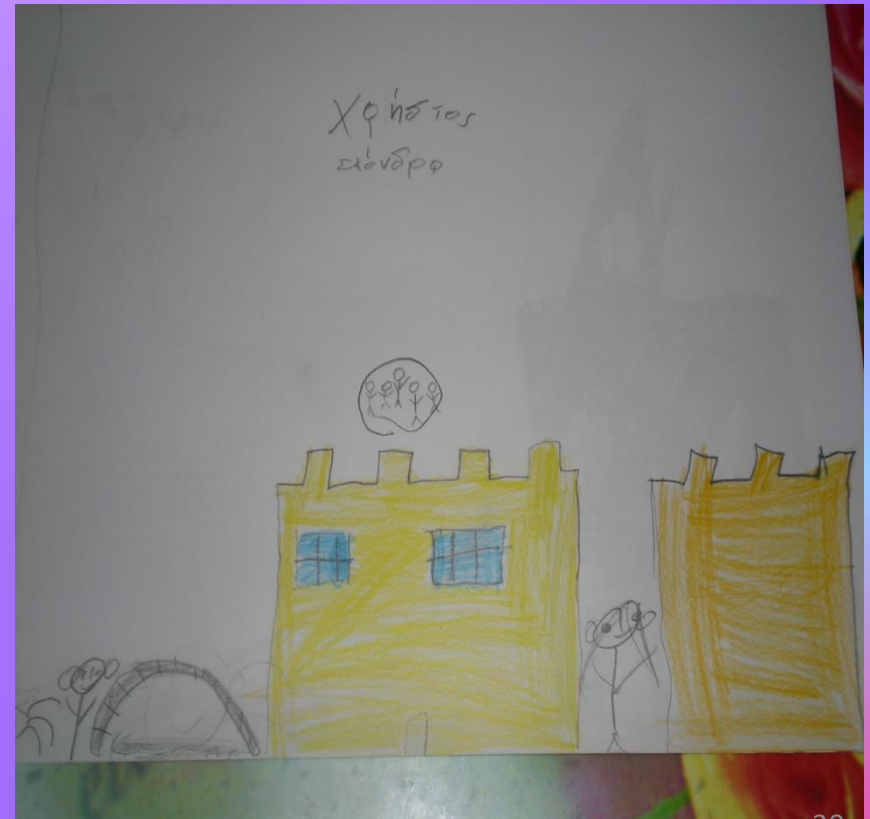

Συγχρονισμένα λοιπόν με έναν αέρα αισιοδοξίας όλη η Τρίτη τάξη στάθηκε μπροστά στον χάρτη και διάβασε τα λόγια ανάποδα:<<ιστορία η αρχίσει ας, Μισηρία Μίση Μίση.Γυρίσεις δεν λόγια τα αν ανοίξεις μην θύρα την και φίλη μου καλή άνοιξε Πύλη Πύλη Χαρτοπύλη.....>>

Ξάφνου έγινε κάτι εντελώς απόκοσμο και μαγικό: όλη η τάξη έγινε χρυσόσκονη και πάνω στον χάρτη άνοιξε μια περιστρεφόμενη τρύπα που στροβιλιζόταν γύρω γύρω μέχρι που ρούφηξε μέσα της ολόκληρη την τάξη.Και την μετέφερε στην πρώην πόλη Της Αγαπάτρας τη σημερινή Μισηρία.Η χώρα αυτή ήταν πολύ παράξενη .Ήταν διχοτομημένη σε δύο κόσμους ο ένας ήταν ένα σκοτεινό και τρομακτικό μέρος με ιστούς από αράχνες και σταλαχτίτες.Χρώματα δεν υπήρχαν πουθενά εκτός από το μαύρο σε όλες του τις αποχρώσεις.

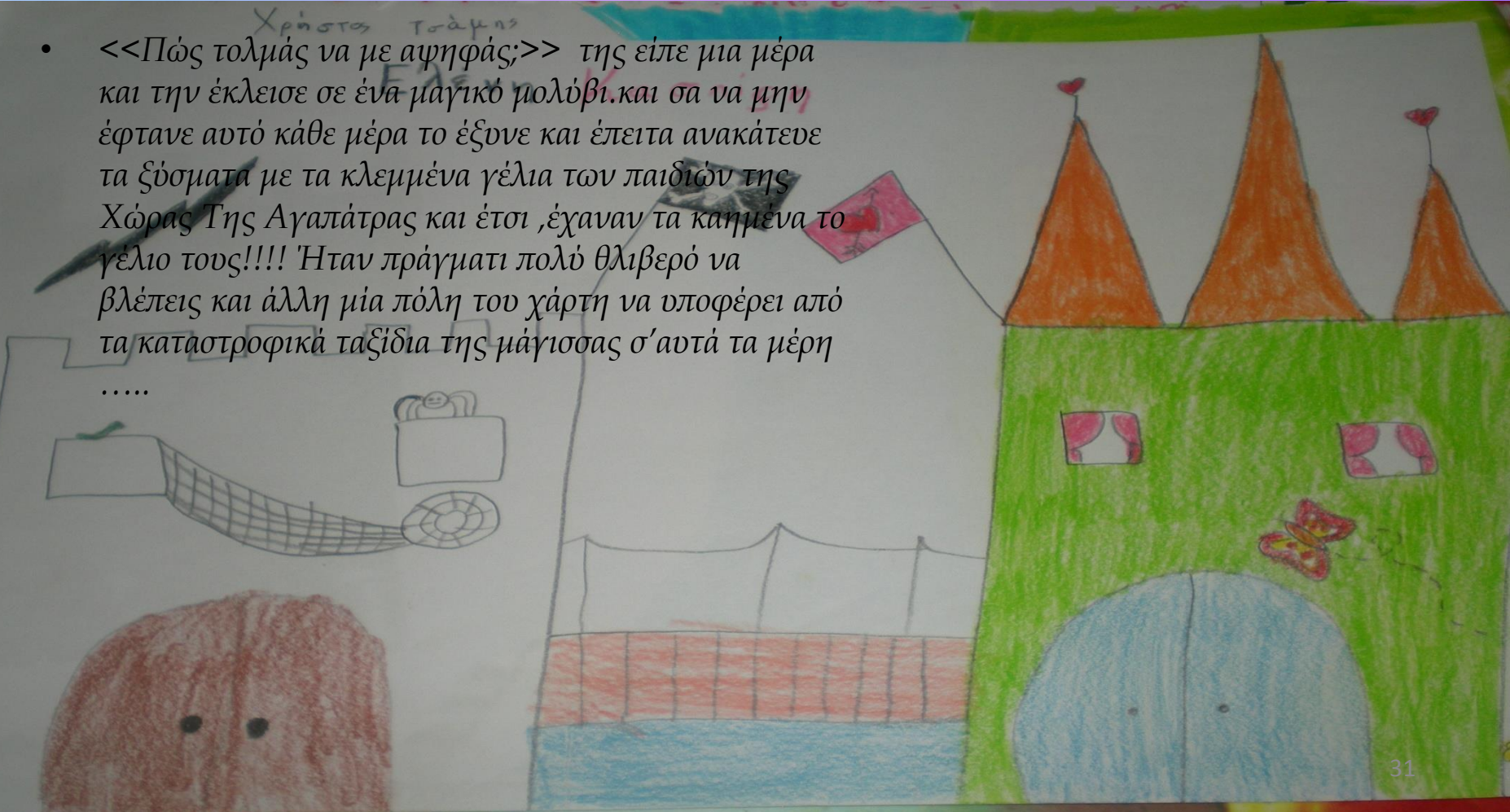
Από την άλλη πλευρά η πόλη ήταν πανέμορφη .Στολισμένη με κάθε λογής λουλούδια και χρώματα.Πολύχρωμα σύννεφα σκέπαζαν το μέρος αυτό ενώ δίπλα του δέσποζε ένα πανέμορφο κάστρο. Το μόνο στενάχωρο ήταν πως δεν υπήρχαν καθόλου παιδιά να συμπληρώσουν το ονειρεμένο τοπίο.

Στη μέση της Μισηρίας υπήρχε ένα ποτάμι που ένωνε τα δύο αντιθετικά τοπία με ένα ξύλινο γεφυράκι. Η τάξη του Σαραβαλίου βρέθηκε μαγικά στη μέση αυτού του γεφυριού. Δυστυχώς η μάγισσα ήταν όλο βασανιστήρια. Ένα ζωτικό-βατράχι αποκάλυψε στα παιδιά πως η Στριγγλιζέλα είχε φυλακίσει πολλά παιδιά μέσα στις τρύπες ενός σφουγγαριού. Συγκεκριμένα σε κάθε τρύπα και ένα μικρό παιδάκι και με ένα μαγικό χάρακα που κρατούσε χαμήλωνε την ένταση της φωνής τους. Κάποτε μάλιστα στο μισό τοπίο βασίλευε η Αγαπουέλα η καλή ξαδέρφη της Στριγγλιζέλας η οποία όταν προσπάθησε να ελευθερώσει τα παιδιά τιμωρήθηκε αυστηρά

- <<Πώς τολμάς να με αψηφάς;>> της είπε μια μέρα και την έκλεισε σε ένα μαγικό μολόβι και ο να μην έφτανε αυτό κάθε μέρα το έβρισκε και έπειτα ανακάτευε τα ξύσματα με τα κλεμμένα γέλια των παιδιών της Χώρας Της Αγαπάτρας και έτσι, έχαναν τα καημένα το γέλιο τους!!!! Ήταν πράγματι πολύ θλιβερό να βλέπεις και άλλη μία πόλη του χάρτη να υποφέρει από τα καταστροφικά ταξίδια της μάγισσας σ' αυτά τα μέρη

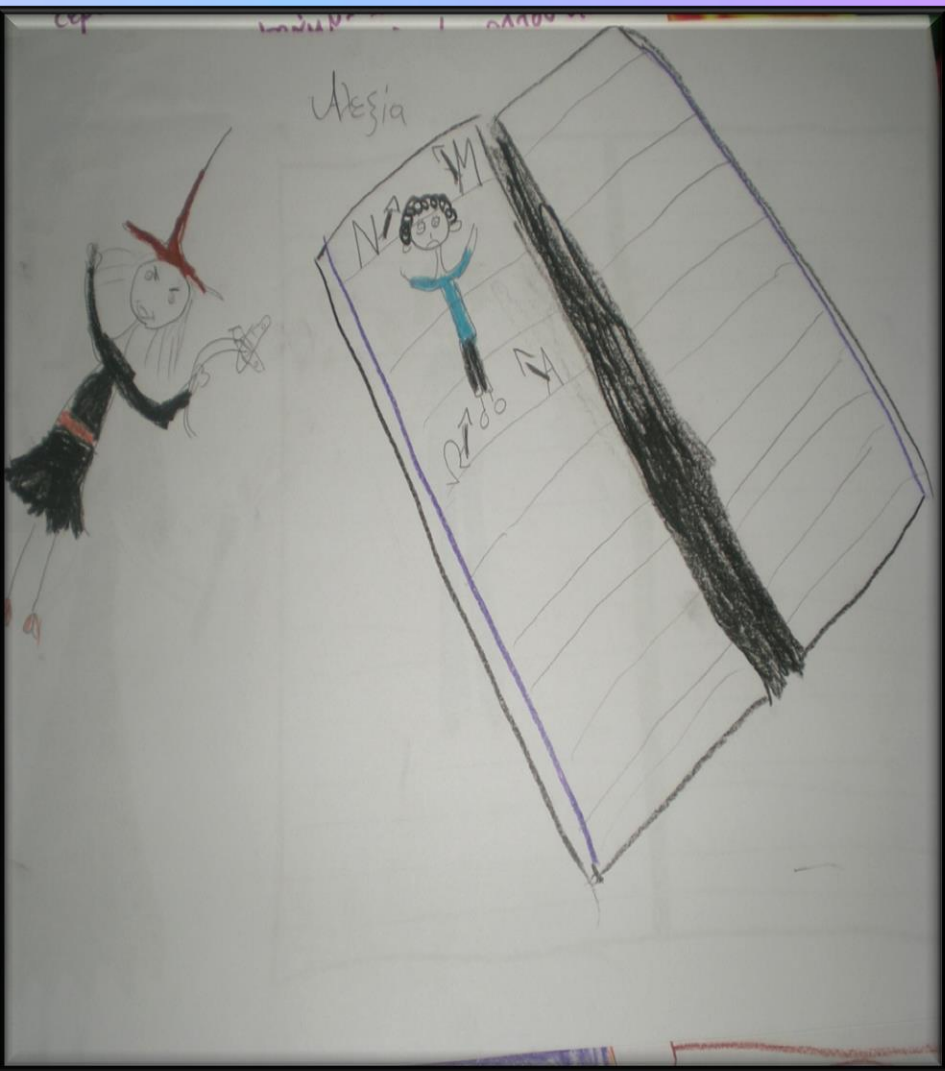
.....

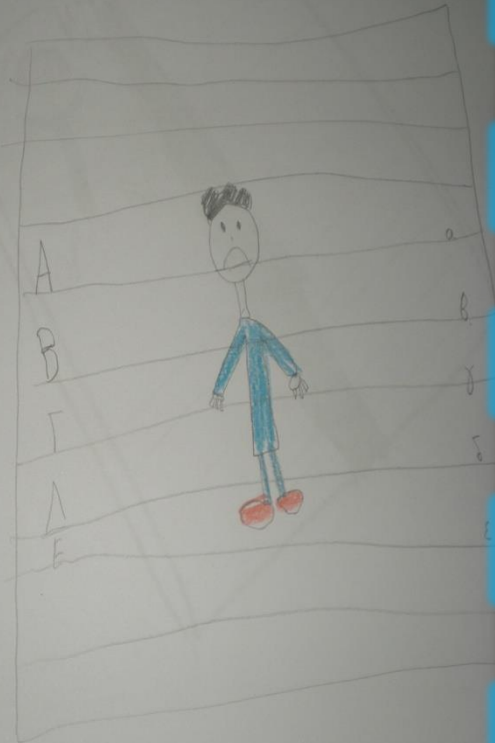
Τα αντιθετικά τοπία

Εν τω μεταξύ ο Ορέστης βρισκόταν στα χέρια της κακιάς μάγισσας, φυλακισμένος μέσα σ' ένα βιβλίο τεράστιο και τρομαχτικό όπου οι φύλακες του ήταν τα κεφαλαία γράμματα ενώ τα μικρά ήταν τα παιδιά ενός άλλου σχολείου που έκαναν φασαρία. Οι δύο σελίδες – εξώφυλλα έκλειναν σαν τις συμπληγάδες πέτρες και φυλάκιζαν τους ομήρους τους.

Χριστός Τσάμης

A

B

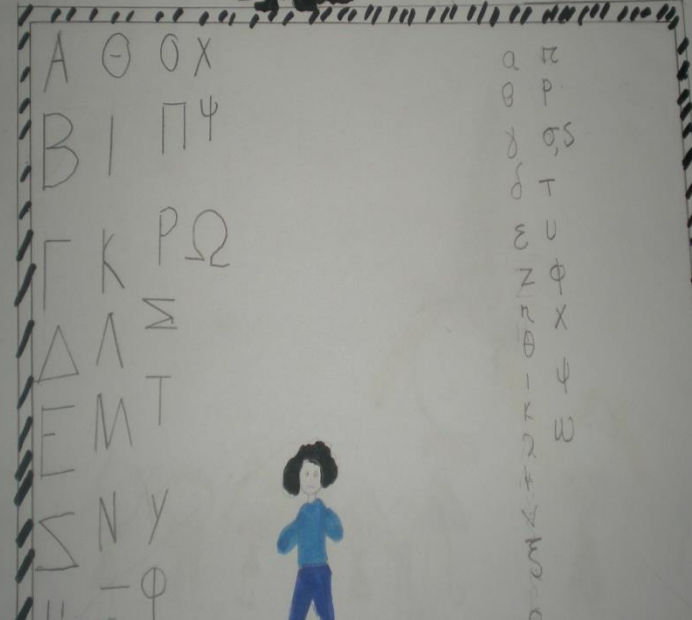
Γ

Δ

E

Χα, Χα, Χα, Χα, Χα, Χα
Εε εννοα για τα παιδια

A Θ Ο Χ
B I Π Ψ
Γ Κ Ρ Ω
Δ Λ Σ
Ε Μ Τ
Σ Ν Υ
Η - Φ

α π
β ρ
δ σ
δ τ
ε υ
ζ φ
η χ
θ ψ
ι ω
κ
λ
μ
ν
ξ
ο
π
ρ
σ
τ
υ
φ
χ
ψ
ω

Και ενώ οι όμηροί της προσπαθούσαν να βρουν τρόπο να ξεφύγουν ,η Στριγγλιζέλα ήταν κρυμμένη πίσω από ένα δέντρο και περίμενε την κατάλληλη στιγμή να πλησιάσει τα παιδάκια της τρίτης . Σε Κάποια φάση και ενώ οι μαθητές με την κυρία τους έφαχναν τον Ορέστη, η μάγισσα πήγε κοντά τους αργά και ανατριχιαστικά.....

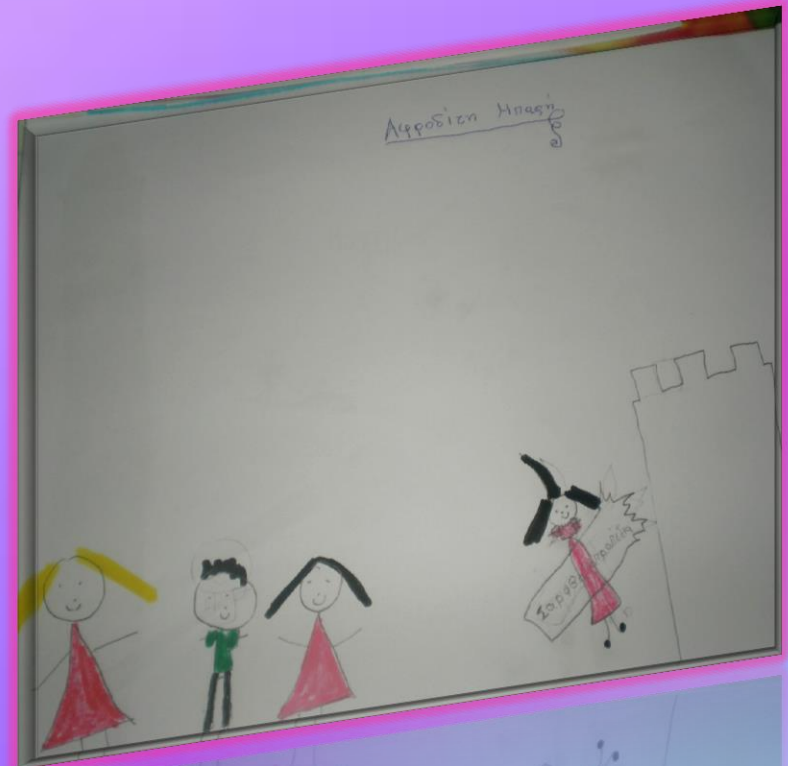
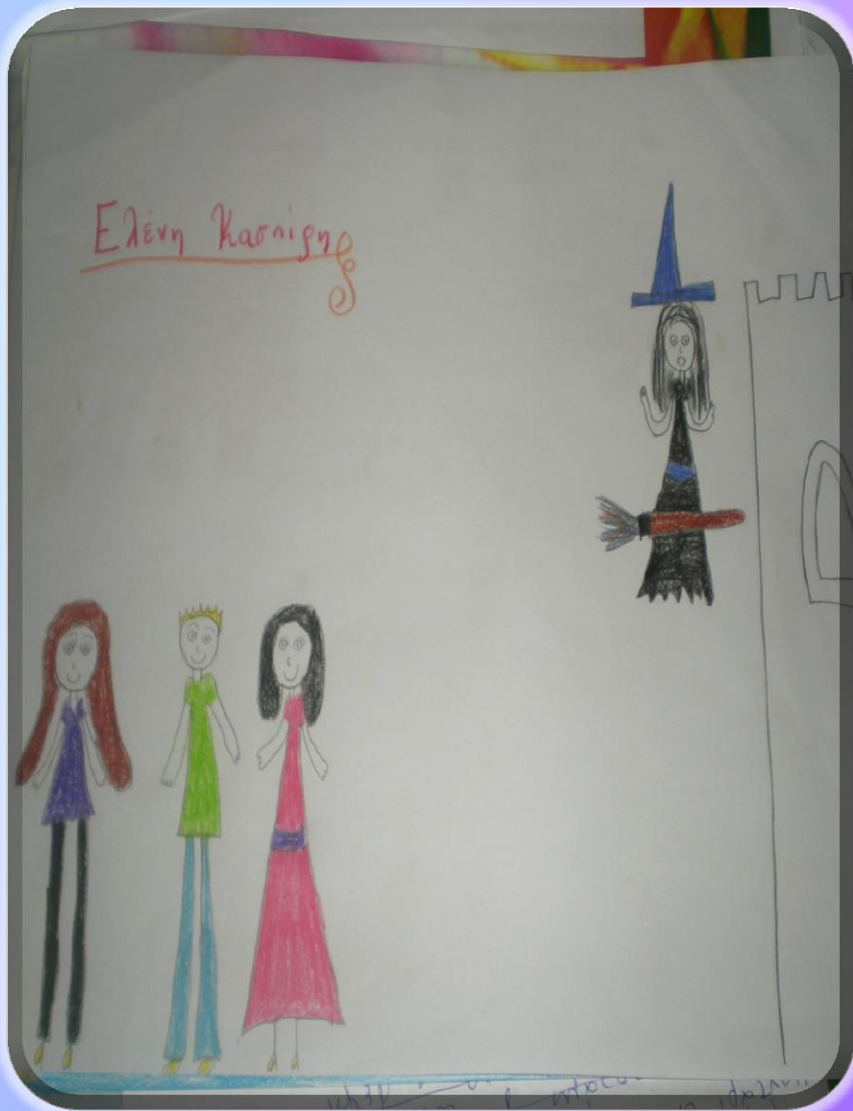
Εκείνα μόλις την είδαν πάγωσαν από τρόμο !Ήταν πράγματι πολύ φοβιστική και γλοιώδης. Φόραγε μαύρα ρούχα και ένα μακρύ καπέλο με ένα μαντήλι στο λαιμό μες τη βρώμα.....

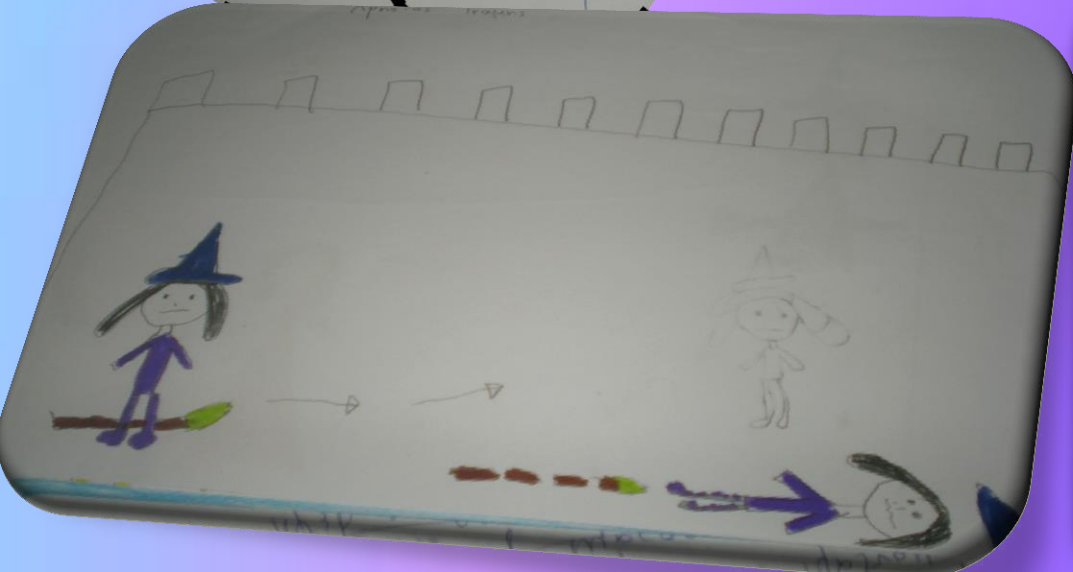
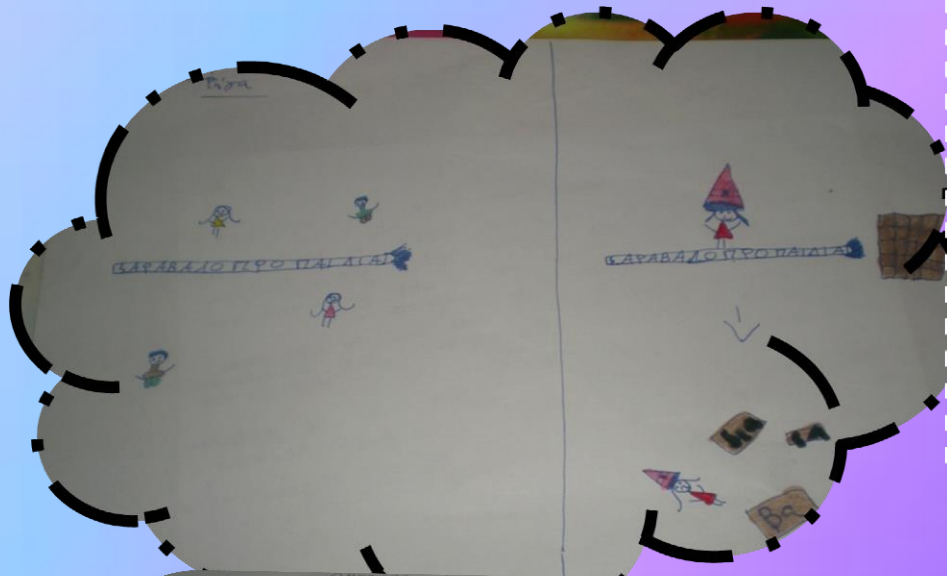
Εκτός από την όψη της ήταν και η φωνή της ανατριχιαστική. Αλλά και τα λόγια της δεν πήγαιναν πίσω! Συγκεκριμένα απείλησε τα μικρά παιδάκια πως εάν θελουν να πάρουν τον Ορέστη κοντά τους θα 'πρεπε να της φτιάξουν τη μαγική της σκούπα ώστε να μπορεί να ταξιδεύει καλύτερα στις χώρες του χάρτη για το σκοπό της...

Αυτά είπε η Στριγγλιζέλα και έφυγε, υπενθυμίζοντάς τους πως θα τους περιμένει στον 3^ο όροφο του κάστρου της μόλις ολοκληρώσουν την αποστολή τους.

Τα δύστυχα, έπρεπε να ξανακολλήσουν την σπασμένη σκούπα της στριμμένης ,όμως δεν είχαν ιδέα πώς θα το έκαναν αυτό!Τις απεγνωσμένες τους φωνούλες άκουσε από τη μολυβοφυλακή της η Αγαπουέλα.Τότε φύσηξε με τη δυνατή της ανάσα και τους έστειλε ένα χαρτί με οδηγίες χρήσης σκουπομαγισσόξυλων.

Το χαρτί αφού ταξίδεψε στον αέρα για λίγο ,ήρθε και κόλλησε πάνω στο πρόσωπο του Χρηστάκου (διάλεξε το πιο εργατικό παιδί).Η Αλεξία το τράβηξε με αποφασιστικότητα και το έδειξε χαρούμενη στα υπόλοιπα παιδιά.Η Μιχαέλα τρελάθηκε από τη χαρά της και αγκάλιασε τον Χρήστο και την Αλεξία μαζί.<<Ε εεε μη καρφώνεστε!>>τους φώναξε η Ελένη (που ήταν συνετή και εύστοφη).<<Εάν καταλάβει η μάγισσα πως κάποιος μας βοήθησε θα μας τιμωρήσει ,και πάει χαμένη η συμφωνία μας,γι'αυτό προσέξτε καλά>>.

Όμως τίποτα δεν είχε τελειώσει ακόμη, έπρεπε να λύσουν το γρίφο σύντομα.

Το χαρτί έγραφε: <<Αν είσαι καλό μαθητοπαίδι βρες το λάθος στη λέξη και κόλλησέ το με νερό από το ποτάμι που ενώνει τα δυο κάστρα>>

Η λέξη έλεγε (ΣΑΡΑΒΑΛΟΠΡΟΠ----Δ---Α). <<Α α α αυτό είναι εύκολο>> φώναξε ανυπόμονα ο Διονύσης <<θα το γράφω εγώ>>. Και άρχισε να γράφει:

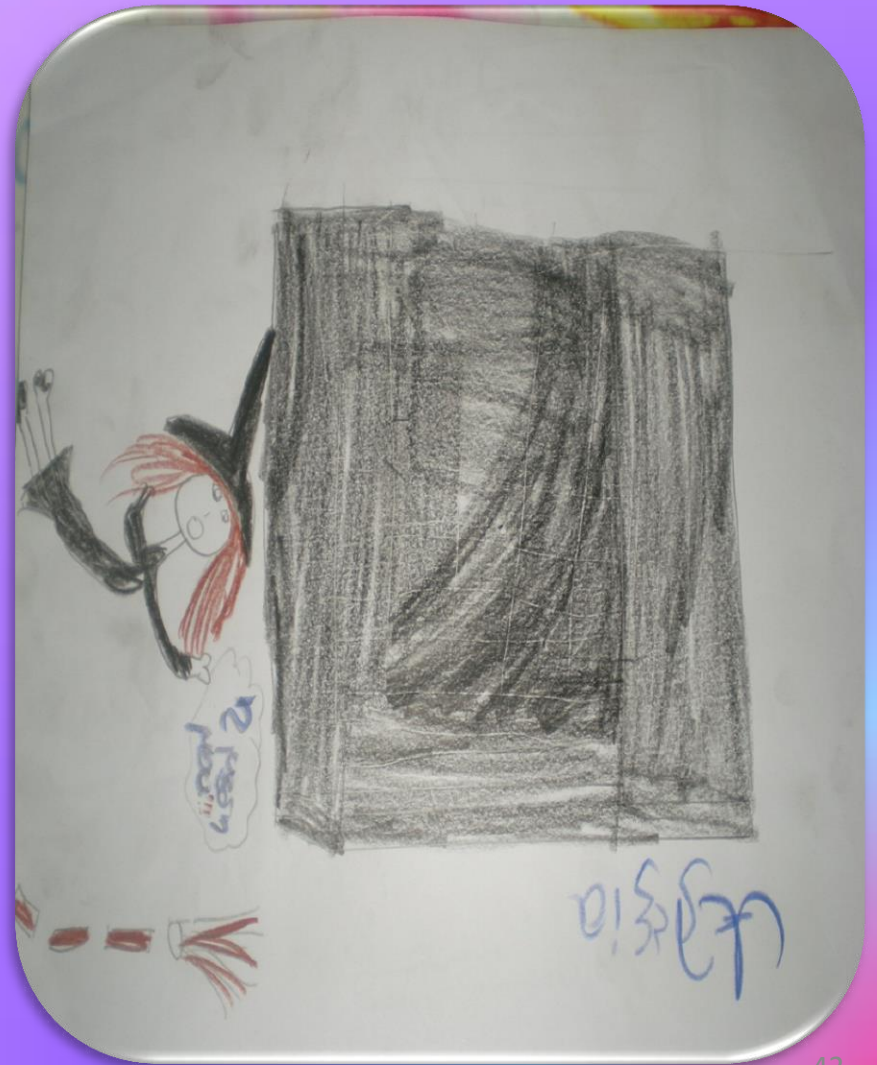
ΣΑΡΑΒΑΛΟΠΡΟΠΑΙΔΙΑ.

Ύστερα βιαστικά κόλλησε τα γράμματα με τον Νικόλα,

<<Μηηηηηη φώναξε η κυρία Χαρά έχετε κάνει ένα λάθος στη λέξη>> Μα ήταν ήδη πολύ αργά γιατί η σκούπα ήταν πλέον στα χέρια της Στριγγλιζέλας.

Η μάγισσα άρπαξε τη σκούπα και την κοίταξε καλά καλά (η αλήθεια είναι πως δεν είχε πάει σχολείο ποτέ της γι' αυτό ζήλευε και τα παιδιά). Αφού λοιπόν δεν ήξερε να γράφει σωστά δεν μπόρεσε να δει το λάθος στη λέξη. Καβάλησε λοιπόν τη σκούπα γρήγορα και άρχισε να απογειώνεται σιγά σιγά βγάζοντας μια τσιριχτή στριγγλιά ικανοποίησης.

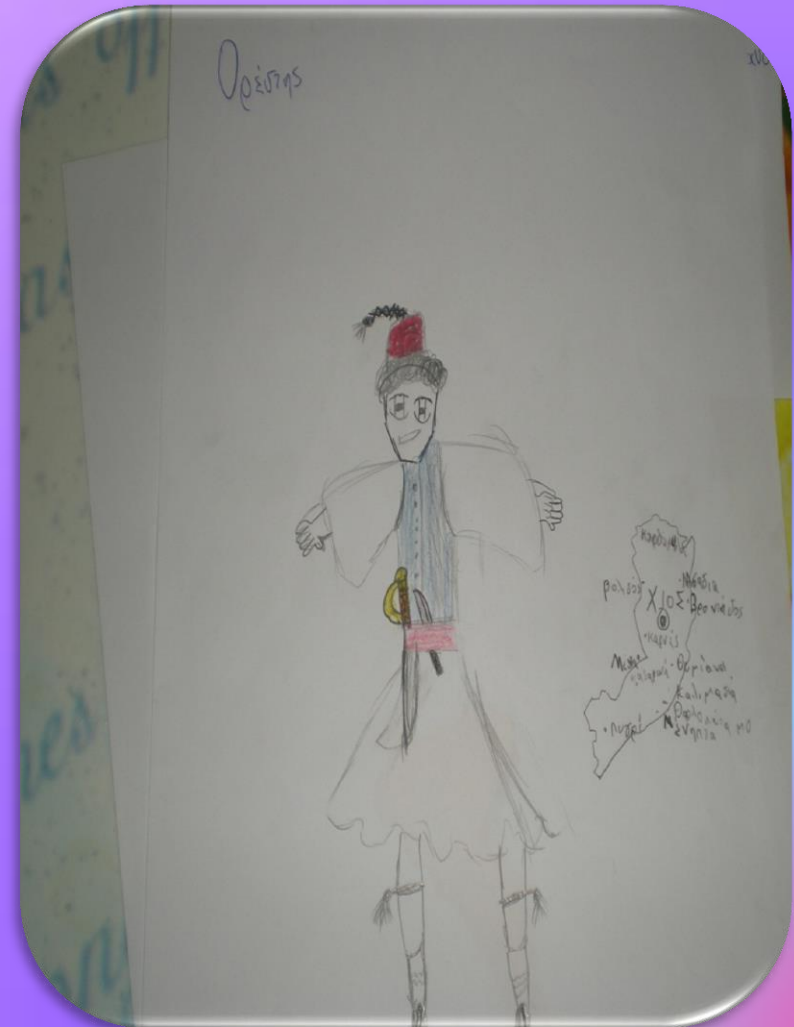

<<Δώσε μας τώρα τον Ορέστη >> φώναζαν τα παιδιά και η μάγισσα κακάριζε από τα γέλια λέγοντας<<Ναι,ναι,ναι ,μάλιστα ό,τι πείτε μικρά τερατάκια!>>Μα δεν πρόλαβε να πετάξει λίγο πάνω από το κάστρο της όταν ακούστηκε ένας δυνατός κρότος : κ ρ α α κ και μετά: μπουμ μπου μπαμ και πάρτην κάτω τη στρίγγλα!Αφού η λέξη δεν ήταν σωστή έσπασε η σκούπα σε 12 κομμάτια από 2 που ήταν πριν! <<Αχ>> μονολόγησε η Κα Χαρά << προπαίδεια γράφεται με ει όχι ι.! >>.

<<Αυτό που κάνετε θα το πληρώσετε πολύ ακριβά μικρά μικρόβια τερατάκια.θέλατε να με καταστρέψετε εεεε; Μα αλίμονο, εσείς θα βγείτε χαμένοι! >>Είπε και άρπαξε την Κα Χαρά και την πέταξε στο βιβλίο φυλακή μαζί με τον Ορέστη ,αφού πρώτα τις πήρε τις γνώσεις από το κεφάλι με το μαγικό της χάρακα!<< Να είσαι και ευχαριστημένη που δεν σε πέταξα μέσα στις τρύπες του σφουγγαριού μου!>>κακάρισε απειλητικά η μάγισσα.

<<Μα δεν τελείωσα ακόμη μαζί σας ,αφού πονάει η μεσούλα μου και δεν μπορώ να ταξιδέψω με τη σκούπα τη σπασμένη,συνεπώς θα κάνετε εσείς τη δουλειά μου.Πώς δε τό'χα σκεφτεί νωρίτερα;Τώρα θα'στε οι σκλάβοι μου, τα παιδάκια για όλες τις δουλειές!Αν δε θέλετε να μπείτε στις τρύπες του σφουγγαριού του πίνακά μου θα κάνετε ό,τι σας διατάξω!. 12 δεν είστε; Σε 12 μέρη θα πάτε και θα μου φέρετε τα χορευτικά βήματα των παραδοσιακών χορών του κάθε τόπου για να τα γράψω στο μαγικό μου μαντήλι και να πετάω δίχως σκουπόξυλο πλέον,μιας και τα πόδια μου θα δυναμώσουν απ'το χορό!>>.

Τον καημένο τον Μάξιμο τον έστειλε στην Κέρκυρα. Τον Ορέστη στη Χίο .την Μιχαέλα στην Καλαμάτα, την Ελενίτσα στην όμορφη Κρήτη, τον Διονύση στην Πάτρα, τον Νικόλα στη Ζάκυνθο, την Αφροδίτη στη Μακεδονία, τον Χρήστο Σκόνδρα στην Ήπειρο, τη Βασιλική στη Θράκη, την Κατερίνα στην Αχαΐα, την Αλεξία στην Λευκάδα, τον Χρήστο Τσάμη στην Πάτρα.

Τα παιδιά φυσικά δέχτηκαν την πρόκληση για μία ακόμη φορά και η Στριγγλιζέλα, λέγοντας κάτι μαγικά λόγια τους φόρεσε τη παραδοσιακή στολή του τόπου που θα πήγαιναν και τους διακίνησε μέσα στον Χάρτη.

ΛΕΥΚΑΔΑ

ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΑ

ΜΕ ΠΡΩΤΕΒΟΥΣΑ ΤΗΝ

ΛΕΥΚΑΜΙΑ

ΑΓΕΣΙΑ

ΚΡΗΤΗ

Οι μαθητές της Τρίτης τάξης πραγματικά διασκέδασαν αυτή τη δοκιμασία ,ευχαριστήθηκαν που έμαθαν τόσα για τους παραδοσιακούς χορούς του της Χώρας τους.Οι στολές τους ξετρέλαναν και οι χορογραφίες τους πήραν τα μυαλά ,τόσο που για λίγο ξέχασαν τη κατάσταση στην οποία βρίσκονταν.Κάθε παιδί λοιπόν γύρισε στην Μισηρία με το δικό του μαντήλι όπου είχε καταγράψει τα βήματα του κάθε χορού.

Μόλις η Στριγγλιζέλα άρπαξε στα χέρια της τις πληροφορίες που ζητούσε,κατέγραψε τα βήματα στο μαγικό της μαντήλι.Μόλις πήρε απ'όλα τα παιδιά αυτά που έπρεπε,άρχισε τις δοκιμές.Κουνώντας μαγικά το μαντήλι της μπορούσε να χορεύει αυτόματα τον κάθε χορό.Οι αγαπημένοι της ήταν ο Μέρμυγκας από την Κεφαλλονιά ,το πεντοζάλι από την Κρήτη,και το συρτό Μακεδονίας.

Μόλις ολοκλήρωνε τον κάθε χορό, φύλαγε πάλι το μαντήλι στο κεφάλι της σα κορδέλα για να μη το χάνει ποτέ.Τα πόδια της είχαν αρχίσει να δυναμώνουν και έτσι για τις κοντινές πτήσεις της δεν χρειαζόταν πια το σκουπόξυλο.Το μαντήλι αυτό,το έβγαζε μοναχά όταν έκανε μπάνιο το βράδυ στον χαλαρωτικό και δυναμωτικό της βούρκο από γλίτσα βατραχιών.Μια μέρα τα παιδιά την παρακολούθησαν και αποφάσισαν να δράσουν.....

Και το σχέδιό τους μπήκε σε εφαρμογή: Η Ελένη με λεπτές κινήσεις άρπαξε το μαντήλι την ώρα που η μάγισσα βρωμιζόταν με το βουρκόνερο από μύξα αυγών βατραχιού, ενώ ταυτόχρονα ο Μάξιμος άδειασε το βούρκο και με τη μάνικα άρχισε να καταβρέχει τη μάγισσα. Εντωμεταξύ η Αφροδίτη με την Αλεξία έριχναν μοσχοβολήτο ροδόνηρο και αιθέρια έλαια για μυρωδιά στο νερό της Στριγγλιζέλας.

- Και το αποτέλεσμα ήταν ανεπανάληπτο! Η μάγισσα άρχισε να ουρλιάζει σα τρελή και να πηδάει μέσα στο νερό. Ο Διονύσης όμως με το Χρήστο την κρατούσαν μέσα στη καθαριότητα με το ζόρι. Σιγά σιγά η Μάγισσα άρχισε να χάνει τις δυνάμεις της μέχρι που λιποθύμησε. Η Ελένη που είχε πιάσει το μαγικό μαντήλι στα χέρια της έπαθε κάτι τρομερό: Τα πόδια της άρχισαν να χορεύουν ασταμάτητα όλους τους χορούς έναν έναν μα μόλις τελείωνε ο ένας άρχιζε ο άλλος και ξανά πάλι απ' την αρχή.....

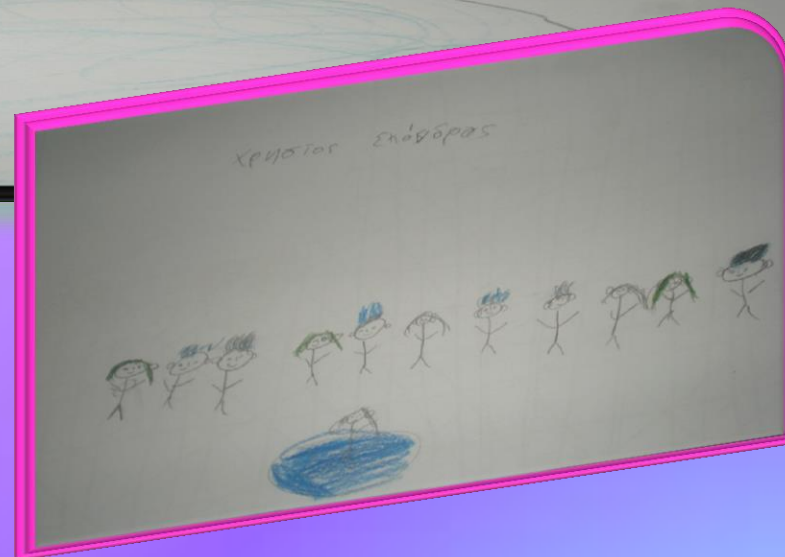
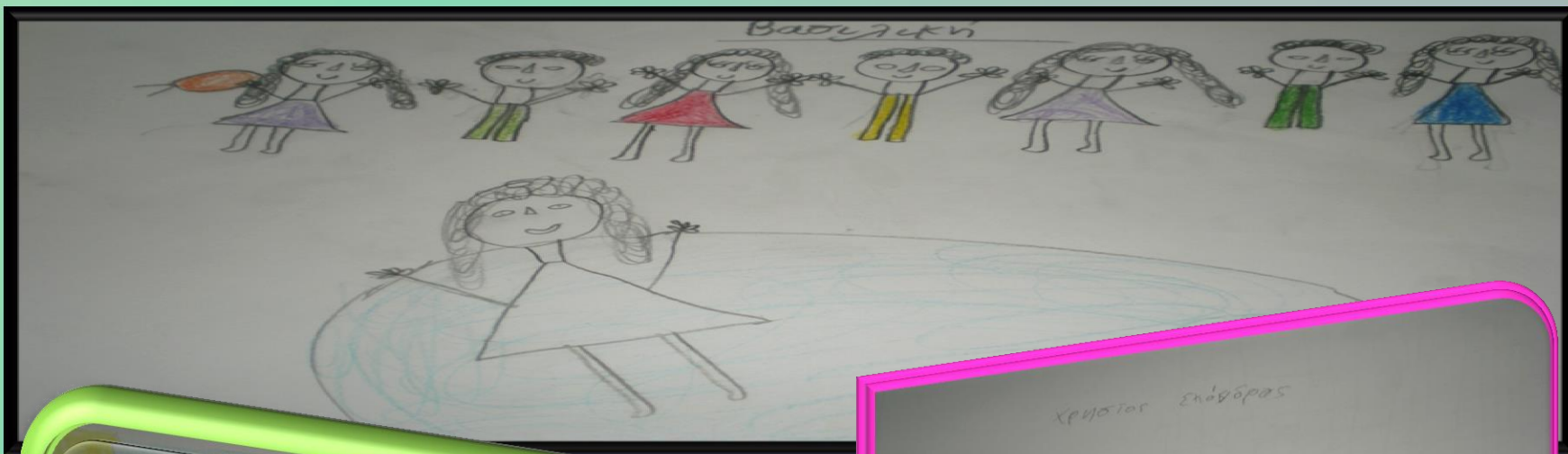
Σιγά σιγά τα λεπτοκαμωμένα ποδαράκια της Ελένης άρχισαν να εξαντλούνται. Τότε ήταν που η Μιχαέλα, η κολλητή της, τής άρπαξε το χέρι για να τη βοηθήσει και μετά η Κατερίνα με τη Βασιλική που τις λυπήθηκαν έδωσαν και κείνες τα χέρια τους και ακολούθησε όλη η τάξη διότι ο ένας αγάπαγε τον άλλον και τελικά όλοι μαζί δέθηκαν σε έναν δεσμευτικό κύκλο χορού.

Τα καημένα τα παιδιά είχαν κολλήσει να χορεύουν το Μέρμυγκα και το Πεντοζάλι που δεν είναι και τόσο εύκολοι χοροί. Ασταμάτητα λοιπόν χοροπηδούσαν δίχως ξεκούραση. Ούτε για νερό δεν μπορούσαν να πάνε να ξεδιψάσουν λιγάκι τα χείλη τους!

- Βλέπετε η μάγισσα πριν κουνήσει το μαντήλι της έλεγε ένα ξόρκι ,κάτι το οποίο δε γνώριζαν οι μικροί μαθητές. Έτσι κατέληξαν παγιδευμένοι στην ίδια τους την παγίδα! Ο χορός τους όμως έμεινε στην ιστορία αφού πλέον οι παραδοσιακοί χοροί χορεύονται πάντα σε κύκλο ,με το μαντήλι να δίνει το έναυσμα όπως στην ιστορία μας.

- Η αγάπη τους ήταν αυτή που τα ένωσε σ' αυτό τον ατελείωτο χορό και όχι τόσο τα ξόρκια της μάγισσας. Αργά αργά όμως η τάξη άρχισε να αποδυναμώνεται, όπως μετά από ένα δύσκολο διαγώνισμα στα μαθηματικά, μόνο που τώρα δεν ήταν η σκέψη τους ταλαιπωρημένη αλλά τα ποδαράκια τους!

Κάποια στιγμή η μάγισσα άρχισε να συνέρχεται, όμως και αυτή ήταν σε δεινή θέση καθώς τα πόδια της είχαν αποδυναμωθεί και δεν μπορούσε να βγει από το νερό. Ο Νικόλας μόλις διαισθάνθηκε την αδυναμία της, τής πρότεινε έναν συμβιβασμό: << Εάν λύσεις τα μάγια και σταματήσουμε το χορό σου υπόσχομαι στην μαθητική μου τιμή πως θα σου ρίξω βουρκόnero για να συνέλθεις κι εσύ. Εξάλλου είμαστε όλοι παγιδευμένοι τώρα, μόνο αν βοηθήσουμε ο ένας τον άλλον θα τα καταφέρουμε. Δίκιο έχω δε νομίζεις:>>

Η Στριγγλιζέλα παραδέχτηκε πως ήταν μια καλή πρόταση συνεργασίας και έτσι βρεγμένη όπως ήταν (κυριολεκτικά και μεταφορικά) ξεκίνησε να μурμουρίζει τα μαγικά ξόρκια λήξης του χορού. Μόλις οι μαθητές επιτέλους αποδεσμεύτηκαν, έτρεξαν να βοηθήσουν και τη μάγισσα, εφόσον αυτό ήταν το μέρος της συμφωνίας τους.

Κα ερβια

Τα παιδιά κράτησαν την υπόσχεσή τους, έτσι ο Μάξιμος με τον Ορέστη γέμισαν με βουρκόνερο τη γούβα της μάγισσας και αυτή συνήλθε λιγάκι. Επειδή όμως είχε μείνει αρκετή ώρα στο καθαρό νερό δεν μπορούσε να κινηθεί με ευκολία. Ήταν ακόμη τραυματισμένη και ταλαιπωρημένη. Γι' αυτό παρακάλεσε τους μικρούς μαθητές να της φέρουν από τη μακρινή Μαγούπολη μία μαύρη σπάνια παπαρούνα η οποία είχε την ιδιότητα να επαναφέρει τις χαμένες δυνάμεις οποιουδήποτε.

Η Τρίτη τάξη συνεδρίασε και αποφάσισε από κοινού ομόφωνα να βοηθήσει τη μάγισσα υπό έναν όρο όμως: Θα έπρεπε να απελευθερώσει όλα τα παιδιά μέσα από τα σφουγγάρια και να δώσει στα υπόλοιπα την αληθινή τους μορφή, να πάψουν δηλαδή να 'ναι πλέον αντικείμενα και σκλάβοι της. Έτσι η έδρα, το μολόβι, το παγουρίνο, η κασετίνα, η γόμα και τα υπόλοιπα πράγματα της τάξης θα απελευθερώνονταν από τα δεσμά της στριμμένης μάγισσας και θα επέστρεφαν στο νησί, στο σχολείο και στους γονείς τους επιτέλους!

Διονύσης Διγγελόπουλος

ΟΝΕΙΡΟΥΠΟΛΗ

Η Στριγγλιζέλα δεν είχε άλλη επιλογή. Τώρα πλέον ήταν υποχρεωμένη να υποκύψει στις εντολές των παιδιών.

<<Ε ε εντάξει δέχομαι!>> είπε και έσκυψε θλιμμένα το κεφάλι της.

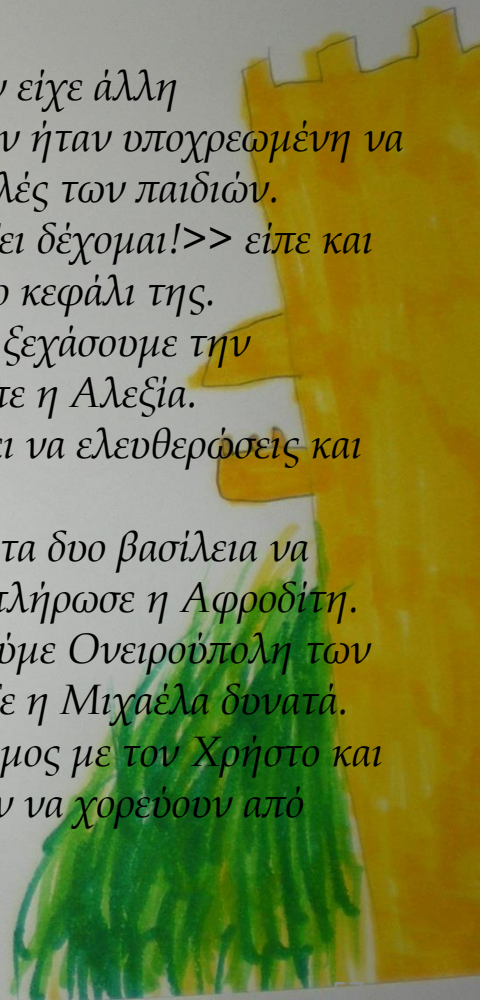
<<Α α α μη ξεχάσουμε την Αγαπουέλα!>> Είπε η Αλεξία.

<<Θα πρέπει να ελευθερώσεις και αυτήν!>>.

<<Ναι. Και τα δυο βασίλεια να γίνουν ένα>> Συμπλήρωσε η Αφροδίτη.

<<Να το πούμε Ονειρούπολη των μαθητών>> φώναξε η Μιχαέλα δυνατά.

Τότε ο Μάξιμος με τον Χρήστο και τον Ορέστη άρχισαν να χορεύουν από ευτυχία .

Μιχαέλα

Ρήγα

Μιχαέλα Ρήγα

- Και τα 12 παιδιά της τάξης λοιπόν ξεκίνησαν για τη Μαγούπολη. Αφού κούνησαν το μαντήλι τους βρέθηκαν μαγικά εκεί. Τότε αντίκρυσαν ένα τεράστιο λιβάδι με ολάνθιστα μοσχομυρωδάτα λουλούδια και μία κοπέλα πανέμορφη μ' ένα άσβεστο στεφάνι στα μαλλιά και πολύχρωμα άνθη στο φόρεμά της. Αυτή η κυρία δεν ήταν άλλη από την ίδια την Άνοιξη και η Μαγούπολη ήταν το βασίλειό της. Τους κοίταξε περιέργα και κίνησε να πάει κοντά τους. Τα παιδιά δεν την φοβήθηκαν καθόλου, σκέφτηκαν αμέσως πως μια τόσο όμορφη και πολύχρωμη παρουσία δε θα μπορούσε να ήταν κακιά. Και βέβαια το ένστικτο των μικρών παιδιών δίνει τη σωστή λύση σε όλα!

<<Τι θέλετε στο σπίτι μου;>> Ρώτησε η Άνοιξη όλο περιέργεια. Τα παιδιά αφού της συστήθηκαν, της διηγήθηκαν όλα όσα είχαν περάσει και βέβαια της αποκάλυψαν και το λόγο της επίσκεψής τους στο βασίλειό της. Εκείνη αρχικά ήταν διστακτική στο να τους δώσει την παπαρούνα για να δυναμώσει η μάγισσα. Ο λόγος ήταν επειδή η ίδια η Στριγγλιζέλα είχε φυλακίσει τα αγαπημένα της χελιδόνια (φύλακες της Άνοιξης και προάγγελους του ερχομού της στη γη) μέσα σ' ένα μαγικό κλουβί.

Αυτή η Στριγγλιζέλα μέχρι και στην ίδια την Άνοιξη είχε φερθεί άσχημα! Η Άνοιξη όμως δεν ήθελε να πικράνει τους μικρούς της φίλους και γι' αυτό δέχτηκε να τους κόψει τη μαύρη παπαρούνα. Τους ζήτησε όμως να ελευθερώσουν τα χελιδόνια της από τα δεσμά της μάγισσας πάση θυσία. Η εποχή της πλησίαζε και ήταν οι μόνοι που μπορούσαν να την βοηθήσουν. Πώς αλλιώς θα μετέφεραν τα χελιδόνια-οι φύλακές της, το μήνυμα της εποχής και του ερχομού της;

Η Άνοιξη δίνει τη μαύρη παπαρούνα

Μόλις τα παιδιά αποχαιρέτησαν και ευχαρίστησαν την Άνοιξη κούνησαν πάλι τα μαντήλια τους και διακτινίστηκαν στην Μισηρία-Ονειρούπολη. Εκεί τους περίμενε με αγωνία η Στριγγλιζέλα. Μόλις την είδαν της μετέφεραν την εντολή της Άνοιξης και εκείνη αφού το καλοσκέφτηκε αποδέχτηκε και αυτή τη διαταγή. Τότε ο Ορέστης με το Νικόλα της έδωσαν να μυρίσει τη μαύρη παπαρούνα και τότε μαγικά ανέκτησε τις δυνάμεις της.

Η αλήθεια είναι πως μόλις δυνάμωσε, κατάλαβε πόσα λάθη είχε κάνει και σκέφτηκε να κάνει ένα δώρο στα μικρά παιδιά. Αφού πρώτα ελευθέρωσε τα αγαπημένα χελιδόνια της Άνοιξης από το κλουβί τους, μεταμόρφωσε το σφουγγάρι που είχε φυλακίσει τα παιδιά σε κασετόφωνο και αφού έστησε τα παιδιά σε κύκλο, κάθε χελιδόνι που ελευθέρωνε γινόταν άκουσμα ενός τραγουδιού παραδοσιακών κομματιών. Από το σφουγγάρι έβγαιναν μελωδίες η μία μετά την άλλη. οι 12 μαθητές χόρευαν χαρούμενα πιασμένοι χέρι χέρι και τραγούδαγαν όλο ευτυχία!

Αλεξία

Τα δεσμά λύθηκαν η Ονειρούπολη γέμισε γέλια και φωνούλες παιδιών, τα αντικείμενα της τάξης του Γ2 έγιναν πάλι παιδιά και επέστρεψαν στους γονείς και στο σχολείο τους. Όλοι ξεχύθηκαν άφοβα στις χώρες του χάρτη και δεν φοβόντουσαν πλέον τη Στριγγλιζέλα. Η Αγαπουέλα συμφιλιώθηκε με τη ξαδέρφη της και λέγεται ότι κάνουν μαζί βουτιές στο δροσερό ποτάμι της Ονειρούπολης. Μόνο μη τύχη να τους πάρεις το αγαπημένο τους μαντήλι γιατί μπορεί να θυμώσουν και να σε βάλουν να χορεύεις ασταμάτητα το Μέρμυγκα, τον αγαπημένο χορό της Στριγγλιζέλας.

- Οι μαθητές μας συνέχισαν να χορεύουν τρελά και τότε τα πόδια τους δυνάμωσαν τόσο που άρχισαν να πετάνε όλοι μαζί στα σύννεφα παρέα με τα χελιδόνια. Τότε κάτι μαγικό συνέβη: οι μικροί μας ήρωες μαζί με τη δασκάλα τους γίναν χρυσόσκονη γλιστρώντας σα σε τσουλήθρα πάνω στο ουράνιο τόξο και τσουπ έφτασαν στην τάξη τους ξετρυπώνοντας μέσα από την Πύλη του Χάρτη.

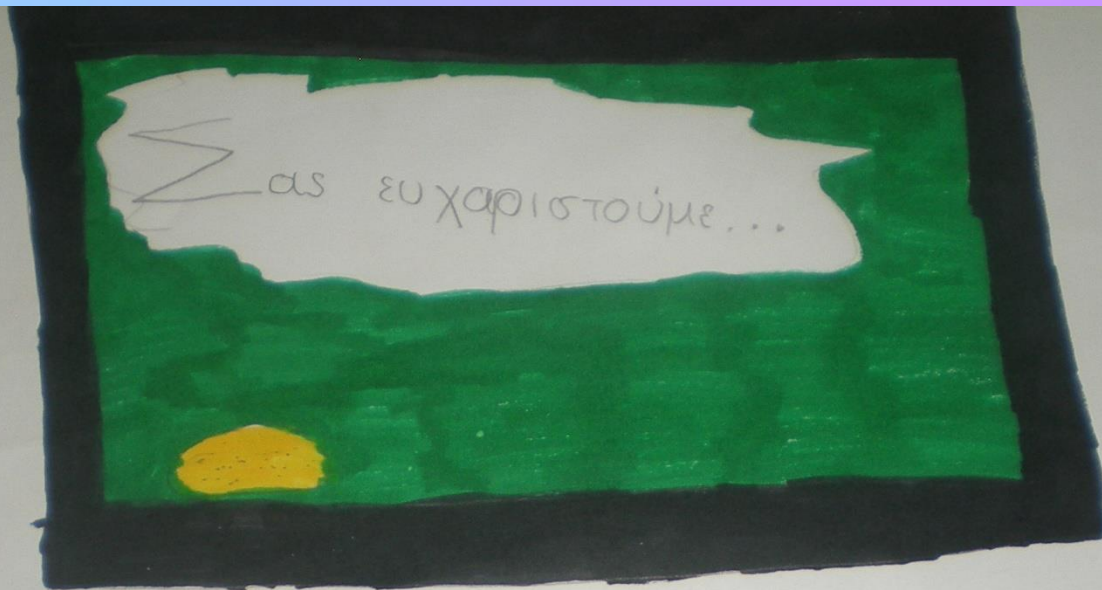
Μιχαήλα
Ρίχα

242
19/12/2017
ΜΕ

Το μαγικό τραγούδι μας

- Μόλις έφτασαν στην τάξη τους ένιωσαν ανακούφιση και περηφάνια για όλα όσα είχαν κερδίσει από τη μαγική περιπέτειά τους. Ξάφνου το βλέμμα τους έπεσε πάνω στον πίνακα όπου είχε χαραχτεί η φράση: **“Σας ευχαριστούμε για το ταξίδι”**. Το μήνυμα αυτό το έγραψαν η Στριγγλιζέλα, η Αγαπουέλα και η Άνοιξη οι 3 μάγισσες από τις Χώρες του μαγικού Χάρτη. Μάλιστα τους είχαν αφήσει και πάνω στην έδρα το μαγικό μαντήλι που θα ήταν το ανοιχτό εισιτήριο για το πέρασμά τους στην Ονειρούπολη. Πάνω του έγραφε: Πες το τραγούδι και έλα κοντά μας:

“Πεντοζάλι ζάλι ζάλι, μου’ρχεται μεγάλη ζάληρη, μα τα βήματα χορεύω και μπορώ και ταξιδεύωωω!
Χόρευε παιδί μου πάλι, με χαρά το Πεντοζάλι και στην Ονειρούπολη έλα, περιμένει η Στριγγλιζέλααα!
Άσε τη μικρή σου τάξη, κι όσος χρόνος κι αν περάσει ει ει, η αγάπη ναι, η αγάπη ναι, η αγάπη θα γιορτάσει ει ει!
Με χορούς και με τραγούδια και περιεργά λουλούδιαααα μες το χάρτη τώρα έμπα ζούμε όλοι μες τη τρέλααααα!
Έτσι και το Γ2 η μικρή μας Τρίτη τάξηρη σ’άλλη πύλη θα πετάξει και την ιστορία θα γράψει ει ει ει
Η ζωή τους; Ναι θ’αλλάξει ει ει”

- Οι μικροί μας μαθητές ήξεραν πλέον πως η τάξη τους δεν ήταν μια συνηθισμένη αίθουσα, αλλά η πόλη και το εισιτήριο για ένα διαφορετικό κόσμο. Η είσοδος για την πραγματοποίηση των πιο τρελών ονείρων τους. Αλήθεια τώρα πιστεύετε στα παραμύθια; Εμείς πάντως ΝΑΙ τόσο πολύ που φτιάξαμε ένα δικό μας και το ζούμε κάθε μέρα στην Τάξη μας. Την πιο όμορφη τάξη που έγινε ποτέ γιατί έχει μέσα της τα πιο δημιουργικά και ταλαντούχα παιδιά. Τα δικά μας!!!!!!

ΤΕΛΟΣ

Εκπαιδευτικός: Χαρά Μελαχροινού

Έκδοση :2013